

El Rec Clar

NÚM. 24

REVISTA DE VIDRERES

GENER 2004

Telèfons d'interès

Centre d'Emergències de Catalunya	112
Informació ciutadana	012
Mossos d'Esquadra	088
Bombers	085
AJUNTAMENT	
Oficines municipals	972 85 00 25
Fax Oficines Municipals	972 85 00 50
Vigilants	972 85 00 00 / 670 06 77 40
Assistent Social	972 85 01 70
Llar de Jubilats	972 85 09 07
Jutjat de Pau	972 85 18 70
Biblioteca	972 85 12 85
Centre Cívic	972 85 00 67
Piscina Municipal	972 85 00 27
Pavelló Municipal (oficines)	972 85 14 45
Pavelló Municipal (públic)	972 85 12 14
ENSENYAMENT	
Llar d'infants	972 85 09 17
Col·legi Sant Iscle	972 85 01 03
Preescolar Sant Iscle	972 85 08 36
Col·legi Salvador Espriu	972 85 08 08
IES	972 85 07 11
SANITAT	
Centre d'Assistència Primària (CAP)	972 85 01 56
Farmàcia Moré	972 85 05 75
CONSELL COMARCAL	
Oficines	972 84 21 61
Fax Oficines	972 84 08 04
Recaptació	972 84 01 78
Protectora animals (Tossa de Mar)	972 34 20 30
TRANSPORTS	
Autocars R. Mas SL	972 85 04 25
TEISA	972 26 01 96
SARFA	972 85 01 57
Taxi Rafael Vico	972 85 11 39 / 609 31 69 32
ALTRES	
Rectoria	972 85 00 61
Enher (avaries)	900 77 00 77
Comissaria Sta. Coloma de Farners	972 84 27 57
Fax Comissaria Sta. Coloma	972 84 22 01
Bombers Maçanet de la Selva	972 85 88 28
Veterinari (consultes privades)	972 85 01 14 / 972 85 87 85
Correus i Telègrafs	972 85 11 33
<i>(Horari: de dilluns a divendres de 8:30 a 14:30 i dissabtes de 9:30 a 13)</i>	

Horaris de serveis

OFICINES MUNICIPALS

Estiu: de dilluns a divendres, de 8 del matí a 3 de la tarda.

Hivern: de dilluns a divendres, de 8 del matí a 2/4 de 7 de la tarda.

BIBLIOTECA MUNICIPAL

De dijous a dissabte, de 10 del matí a 1 de la tarda.

De dimarts a divendres, de 3/4 de 4 a 8 de la tarda.

ALCALDIA (ÀNGEL TEIXIDOR)

Dimecres, de 7 a 8 del vespre.

Divendres, de 6 a 8 de la tarda i hores convingudes.

HISENDA (JOSEP FONT I CABALLÉ)

Dimecres d'1 a 2 de la tarda i hores convingudes.

CULTURA I FESTES (PERE COMALADA I CARDONA)

Dimarts de 10 a 11 del matí i hores convingudes.

ENSENYAMENT (FRANCESC FALGUERAS I BAQUERO)

Dilluns de 2/4 de 9 a 2/4 de 10 del vespre i hores convingudes.

GOVERNACIÓ (AGNÈS BANÚS I FORMIGA)

Dimarts de 5 a 6 de la tarda i hores convingudes.

URBANISME (CARLES MALLART I FIGUERES I JORDI DARANAS I PLA)

Dimecres d'11 del matí a 1 de la tarda i hores convingudes.

RECURSOS HUMANS, OBRES I SERVEIS (JORDI DARANAS I PLA)

Dimecres d'1 a 2 de la tarda i hores convingudes.

COMERÇ, CONSUM I TURISME (CARLES MALLART I FIGUERES)

Dimecres d'11 del matí a 1 de la tarda i hores convingudes.

SANITAT, SERVEIS SOCIALS I MEDI AMBIENT (ÀNGEL TEIXIDOR I JOHER)

Dimecres de 10 a 11 del matí i hores convingudes.

ESPORTS (JOAN JULIÀ I SOLÉ)

Dilluns de 5 a 6 de la tarda i hores convingudes.

SERVEIS TÈCNICS (LLUÍS LLORET I QUER, ARQUITECTE TÈCNIC, I JORDI LLINÀS I JOANA, ARQUITECTE TÈCNIC, INSPECTOR D'OBRES)

Dimarts, dimecres i dijous, de 2 a 3 de la tarda i hores convingudes.

SERVEIS SOCIALS (ANNA MA. EXTREMERA VENZAL, ASSISTENTA SOCIAL)

Dijous, de 9 del matí a 2 de la tarda.

JUTJAT DE PAU

Dilluns, dimecres i divendres, de 9 del matí a 2 de la tarda.

RECOLLIDA DE TRASTOS VELLIS

Segon i últim dimecres de cada mes.

Farmàcies de guàrdia de l'ABS de Sils-Vidreres-Maçanet-Riudarenes

FEBRER 2004

Diumenge 1	Vidreres
Divendres 6, Dissabte 7, Diumenge 8	Riudarenes
Divendres 13, Dissabte 14, Diumenge 15	Sils
Divendres 20, Dissabte 21, Diumenge 22	Vidreres
Divendres 27, Dissabte 28, Diumenge 29	Maçanet

MARÇ 2004

Divendres 5, Dissabte 6, Diumenge 7	Sils
Divendres 12, Dissabte 13, Diumenge 14	Vidreres
Divendres 19, Dissabte 20, Diumenge 21	Riudarenes
Divendres 26, Dissabte 27, Diumenge 28	Sils

ABRIL 2004

Divendres 2, Dissabte 3, Diumenge 4	Vidreres
Divendres 9	Riudarenes
Dissabte 10, Diumenge 11	Maçanet
Dilluns 12	Riudarenes
Divendres 16, Dissabte 17, Diumenge 18	Sils
Divendres 23, Dissabte 24, Diumenge 25	Vidreres
Divendres 30	Riudarenes

La resta de dies feiners, les farmàcies de guàrdia són les següents: dilluns-Maçanet, dimarts-Sils, dimecres-Vidreres, dijous-Riudarenes.

Les guàrdies són localitzades.

MAÇANET DE LA SELVA, FARMÀCIA RIERA: Plaça Major, 15 - 972 85 80 71

RIUDARENES, FARMÀCIA MASÓ: Ctra. Santa Coloma, 34 - 972 85 61 37

SILS, FARMÀCIA ALTIMIR: Ctra. Santa Coloma, 4 - 972 85 30 38

VIDRERES, FARMÀCIA MORÉ: Catalunya, 46 - 972 85 05 75

Sumari

Serveis	2
Editorial	3
Parlem de	4
Parlem amb	6
Des de la Casa de Vila	10
Actualitat	21
Anem a Estudi	29
Esports	33
El viatge	34
La sortida	36
Curar-se en salut	38
Opinió	40
Fem una queixalada	46
Temps era temps	47
Plou i fa sol	48
Mascotes	49
Entreteniments	50
Agenda	51

Bústia

Tots els qui desitgin expressar les seves opinions sobre la revista o sobre temes que considerin d'interès per al lector, poden enviar els seus escrits, amb nom i cognom, no pseudònim, amb un màxim de 30 ratlles a: El Rec Clar. C/Catalunya, 29. 17411 Vidreres, o a elrecclar@hotmail.com

Edita: AJUNTAMENT DE VIDRERES

Consell de Redacció: Joaquim Daban, Montse Ciurana, Montse Vila, Ramon Garriga, Joaquim Bayé, Anna Viader i Pere Comalada.

Disseny i Fotocomposició: JJ Comunicació

Impressió: Gràfiques Fornells

Dipòsit legal: GI-235-98

El Rec Clar no s'identifica necessàriament amb els articles signats.

Portada: Vidreres des dels horts d'en Pere Pau. Postal del 1967.

amb la col·laboració de

Diputació
de Girona

Eleccions

Els pactes fruit dels resultats de les dues darreres conteses electorals celebrades al nostre país l'any passat -les eleccions municipals del 25 de maig i els comicis al Parlament de Catalunya del 16 de novembre- han comportat canvis tant a l'equip de govern de l'Ajuntament de Vidreres com al govern de la Generalitat.

Es tracta d'uns canvis que han fet que el PSC perdés l'Alcaldia de Vidreres gràcies al pacte CiU-ERC, mesos abans que el líder socialista Pasqual Maragall assolís la Presidència de la Generalitat, substituint Jordi Pujol després de 24 anys al capdavant del govern català, fruit del pacte PSC-ERC-ICV, popularment conegut com el tripartit.

Curiosament, en ambdós casos el partit que es podria considerar com el guanyador dels comicis ha quedat fora del govern.

Com es recordarà, a Vidreres els darrers comicis locals van ser molt ajustats, ja que tant el PSC com ERC i CiU van obtenir 4 regidors cadascun, encara que es pot considerar que la contesa van guanyar-la els socialistes en assolir 779 vots (29,63%), mentre els republicans n'aconseguien 732 (27,84%) i els nacionalistes amb 718 (27,31%). Els restants 351 vots a les candidatures -del total de 2.580 n'hi van haver 11 de nuls i 49 en blanc- es van distribuir entre el PCCV, que va aconseguir-ne 242 i 1 regidor, i el PP, que n'assolí 109, insuficients per obtenir representació al consistori vidrerenc.

Quant a les eleccions al Parlament de Catalunya, es pot considerar que, tot i no ser la força més votada, la candidatura vencedora fou la de la federació nacionalista, ja que va aconseguir 46 diputats, per 42 del PSC, 23 d'ERC, 15 del PP i 9 d'ICV-EA. Pel que fa a vots, CiU va obtenir-ne 1.018.115 (30,84%), el PSC 1.026.030 (31,09%), ERC 542.045 (16,42%), el PP 240.358 (7,28%) i ICV-EA 44.240 (1,28%), mentre que el conjunt de la resta de candidatures n'aconseguien 44.240 (1,7%).

De moment, dels canvis de govern abans esmentats només podem dir que obeeixen a una actitud democràtica, ja que els pactes polítics que els han fet possibles formen part del joc democràtic, i que tots dos casos, tant a l'alcaldia vidrerenca com al Palau de la Generalitat, i si no hi ha cap fet excepcional que comporti un avançament electoral, es podran valorar a les urnes al final dels respectius mandats, és a dir, a la primavera i la tardor del 2007, que serà quan es veurà si han servit per a la millora del nostre poble i del nostre país, respectivament. Això no treu, però, que mentrestant no puguem donar la nostra opinió sobre les actuacions dels qui ens manen (a les planes de la nostra revista, per exemple) perquè la veritable essència de la democràcia és la participació contínua, no només la que dona cada quatre anys.

EL CONSELL DE REDACCIÓ

La carrera de Magisteri cursada per les noies de Vidreres

La dona, companya de l'home i creada amb igualtat de condicions, excepte en la seva anatomia i funcions, ha estat des de temps immemorials notòriament discriminada, respecte l'home. Físicament més dèbil i lligada a les ocupacions maternals, es va convertir en la servent de la llar.

El cristianisme, amb el seu noble ideari alliberador, la va equiparar a l'home; però la convivència de la primitiva església amb el poble jueu que menystenia la dona, la va convertir en la més submissa de la família, sense participació en l'àmbit social.

Va ésser a la segona meitat del segle XIX, arran dels moviments feministes, quan s'atorgaren certs drets a les dones, com l'ensenyament primari. La titulació mitjana va venir més tard, i la superior no es va concedir a la dona, amb certa normalitat, fins ben entrat el segle XX.

A Catalunya, fins al 1860 no es van crear les escoles de mestres per a dones. A Girona no n'hi havia, però sí a Barcelona i a Tarragona. Les dones de Vidreres que tenien inquietuds culturals i desitjaven cursar alguna carrera, només podien estudiar el magisteri, i salvant diverses dificultats, ja que s'havien de desplaçar a les capitals importants. No obstant això, a la segona meitat del segle XIX dues noies vidrerenques van superar aquestes dificultats, i foren les primeres dones d'aquest poble que van cursar els estudis de magisteri: van ser la Teresa Gascons i Gruart -la meva àvia paterna- i l'Elvira Rusalleda,

La Teresa Gascons, amb la seva auxiliària, pagada per ella, i les deixebles de Banyoles.

la seva amiga predilecta. Volien efectuar estudis d'ampliació als coneixements adquirits a l'escola primària de Vidreres. La meva àvia era de cal Magre, propietaris rurals i posseïdors d'una petita indústria tapera i l'Elvira era de can Mir, també hisendats notables. Les dues noies, després de convèncer els seus pares respectius, van traslladar-se a Tarragona per efectuar la carrera. No els va ésser fàcil el trasllat a aquella capital, ja que a Vidreres no hi havia més mitjans de transport que les diligències, assaltades freqüentment en el tram de Terra Negra (on avui hi ha la finca de cal Coix).

La meva àvia m'explicava que havien de menjar i pernoctar en diverses poblacions que elles desconeixien. Llavors,

per a dues joves sense experiència, que només havien sortit de Vidreres en comptades ocasions, aquest viatge era una autèntica aventura no exempta de perills de tota mena (calia evitar, en tot moment, no ésser confoses per noies de conducta lleugera). Havien d'estar molt convençudes del que volien, per tal de no desdir-se'n i tornar al poble. En passar prop de Pineda, van veure el mar, no sé si per primera vegada, i en els pobles del Maresme i els entorns de Barcelona van contemplar les llargues xemeneies fumejant de les fàbriques tèxtils, exponent de l'expansió industrial del seu país, i que elles desconeixien.

En arribar a Barcelona, quedaren atordides davant de l'intens moviment urbà i

La M. Carme Babot mentre exercia a Barcelona.

La Conxita Pagès, quan exercia a Arenys de Munt.

La Carme Guitart, en la foto de final de carrera.

L'Elvira Ruscalleda i la Teresa Gascons, en l'època d'estudiants (1885).

comercial de la ciutat. Van pernoctar-hi i a l'endemà van emprendre la sortida cap a Tarragona, on estudiarien. El viatge el van fer en tren; era la primera vegada que empraven aquest mitjà de transport. Van quedar mig astorades en veure aquella locomotora tan grossa i negra, traient fum, flames i guspises de foc per tots costats. Però, una altra aventura les esperava en arribar a Tarragona: en aquell temps, dues joves decentes i de bons costums no podien allotjar-se en hotels, i menys encara, en hostals de dubtosa reputació. No els va tocar més remei que llogar-se per ajudar a cuidar els fills petits de cases respectables. A canvi d'ajudar la mestressa de casa, elles es pagaven l'allotjament i la manutenció. A casa de l'Elvira i de la Teresa tenien servei i, per tant, no estaven acostumades a feinejar per la casa, ni a fer de mainaderes. Però per tal d'obtenir la desitjada carrera, estaven disposades a fer aquest servei. Després d'acabada la carrera ja no vaig saber res més de l'Elvira. A la Teresa -com que era la meua àvia- sí que li vaig seguir la trajectòria: va oposar i exercí a Banyoles, on conegué un mestre -en Francesc Estartús- amb qui es va casar a la parròquia de Vidreres. La labor pedagògica d'ambdós a Banyoles va ésser notable, tant en l'ordre intel·lectual com el moral; i la població, agraïda, els va dedicar dos carrers. La Teresa va ésser l'origen de tota una nissaga de mestres: les seves cosines de Vidreres i els seus sis fills, alguns també amb carrera superior. També van ésser

mestres molts dels seus néts -entre ells la meua germana i jo- i dues de les meves filles també ho són.

Altres dones vidrerenques han cursat la carrera de mestra. Una d'elles va ésser la Conxita Pagès i Gruart, cosina de la meua àvia Teresa. Era de ca l'Adroguer, la tia d'en Julià Pagès. Era una dona agraciada: alta, esvelta, pigada i de cabells rogencs, característiques totes elles dels Gruart. Va cursar la carrera a la primera meitat dels anys vint i també va passar les seves facècies; perquè al poble on exercia de mestra s'hi havia d'anar per corriols perillosos, a cavall d'una mula. El seu últim destí va ésser l'escola pública d'Arenys de Munt. També la Lola Caballero va estudiar magisteri, i en va exercir fins que es va casar amb Pere Custal, un empordanès ben situat a Madrid. I la següent mestra de Vidreres fou la Maria Mazó i Madí, la noia de can Mazó de la plaça, que va exercir a Barcelona, juntament amb el seu marit en Jesús Sanz.

Seguint l'ordre cronològic, l'altra noia que va cursar magisteri va ésser la Carme Guitart i Gascons, parenta de la Teresa Gascons, com es dedueix pel seu segon cognom. Va estudiar a la Normal de Girona, compartint el pis dels mestres Estartús amb altres estudiants de magisteri amics de la família: en Josep M. de Porcioles, en Narcís de Carreras, i els fills de la casa. Anys més tard, es va casar amb en Francesc Estartús i Gascons, també mestre, que va ésser un dels primers

delegats de la recent fundada Caixa de Pensions. La Carme Guitart va exercir a l'Escola Montessori de Canet de Mar, una de les primeres de l'Estat. També va ésser professora de llenguatge a l'Escola d'Enginyers de Teixits de Canet. Les seves dues filles -la M. Carme i jo- som mestres, i dues filles meves, també ho són.

La Pepita Mas i Boada -de Can Rafel dels cotxes- va ésser la primera vidrerenca que va cursar carrera de grau superior. Es va casar amb un llicenciat, com ella, i tot dos van exercir de professors a la Universitat de La Laguna, a Les Canàries.

La M. Carme Babot i Blanc -de Can Iscle de la plaça- també va cursar magisteri i va exercir a Barcelona. I l'Hermínia Colls -de can Ginesta- que també es va casar amb un mestre, i ambdós van ésser modèlics en la seva professió.

Més tard una nova remesa de noies de Vidreres van seguir aquesta carrera: la Dolors Mullera, la Joaquina Mas, la Paquita Boada, l'Anna M. Rigau -filla dels ben recordats mestres que van exercir a Vidreres- i d'altres, fins al moment actual. En aquesta petita ressenya que he anat desgranant, no és possible esmentar tot l'estol de noies que recentment han cursat aquests estudis. A totes elles, les gràcies per haver escollit aquesta professió tan digna, i en altre temps molt sacrificada. Gràcies, particularment, a la Teresa Gascons i Gruart -la meua àvia-, que va encetar aquest enfilall de mestres a Vidreres.

DOLORS (LORIS) ESTARTÚS GUITART

Trinòlegs

Ens trobem al Casino amb en Joan Enric Barceló, en Jordi Pagès i en Carles Sanz, els tres actors de Trinòlegs.

"Què hem de dir?, què hem de dir?" ens pregunta en Jordi. "I ja grava bé això?" Si us sembla, començarem pel principi. Ens expliquen que "Trinòlegs va néixer el 28 de desembre de 2001 quan l'Sporting ens va demanar de participar en els monòlegs que organitzen", tot i que confessen que "el preàmbul va començar el dia abans, ha ha ha!", en Jordi ja s'esvera i continua dient... "ben bé, ben bé, la Junta de l'Sporting em va cridar a mi, a mi, a en Jordi..." i els altres li responen enmig de grans riallades "és clar, a tu, a tu". En principi, els monòlegs estaven pensats per a actuacions d'una persona sola, cadascú per separat, però en Joan Enric exclama: "nosaltres no ens vam atrevir, ens vam cagar a les calces!". I va ser així com "d'un monòleg vam derivar a un diàleg i després a un trinòleg!".

Ens comenten que la idea era fer només

aquesta representació i prou, "però la cosa no es va acabar aquí i va continuar de manera esporàdica", ja que més tard "ens van trucar per fer un monòleg dins la Setmana Cultural de l'Institut de Vidreres". Es van trobar amb una anècdota curiosa a l'Institut, que ens expliquen entre en Joan Enric i en Jordi "el vam començar a fer i no ens van deixar acabar", i en Carles afegeix "ens van tallar, ens van tallar!". I resulta que, després d'aquesta actuació frustrada "en la qual ens van ferir el nostre orgull, ens van oferir actuar a l'ImaginArt, al Casino".

Després de l'actuació dins l'ImaginArt "hi va haver un salt qualitatiu perquè vam fer un espectacle nostre, que va sortir bé, fent bromes de la gent del poble". I ara és quan, després de la disbauxa, en Joan Enric intenta posar ordre tot dient: "el repte era poder fer una hora i mitja

d'espectacle, sense que la gent digués "quina merda!", i vam aguantar, i després ja va venir el tercer espectacle, "diferent al que havíem fet abans i a més a més, sense fer bromes sobre gent del poble i a dalt d'un escenari", i allarga l'explicació en Jordi dient que "va ser quan el Grup Teatral Vidrerenc va organitzar la Mostra de Teatre i vam decidir tirar-nos de cap a la piscina, fent un nou espectacle".

En Joan Enric ens explica l'anècdota següent: "en Jesús Ciuró em va venir a trobar per dir-me que volia que nosaltres hi participéssim i li vam dir que ens semblava bé, que cap problema. El curiós de la qüestió va ser quan em va demanar com es deia l'obra. Vaig quedar ben cardat!". I després, afegeix en Carles "vam parlar-ne un dia al vespre, abans de tornar-nos a trobar amb ell, i vam començar a fer una pluja d'idees i de noms, fins que jo

vaig dir: *L'espantaocells s'ha quedat sol*". En Joan Enric exclama "ens va encantar!, però no sabem ben bé per què l'obra es deia així, ja que encara l'havíem d'escriure. Vam decidir començar a fer l'obra, tot pensant que si es diu *L'espantaocells s'ha quedat sol*", alguna relació ha de tenir el que escrivim amb el títol, o no? I ens vam posar a enllaçar gags i acudits fins que ens en va sortir un sobre uns nens i un espantaocells". I en Carles afegeix: "ja ho tenim!", per continuar explicant que "vam fer l'obra dins la Mostra i va venir un piló de gent..."

Fem una pausa. En aquest moment se'ns acaba la cinta de la gravadora, els fulls per prendre notes i el tallat. Són increïbles, no paren de parlar! És impossible preguntar-los res de res! I segueixen...

"Trinòlegs s'ha constituït com a entitat cultural sense ànim de lucre", diu en

Joan Enric, per en Jordi afegir "ei ei ei! cultural-teatral i jo sóc el president!", "ep, que encara hem d'anar a buscar el NIF!" -riuen-, diu en Carles.

Ens comenten que "el mètode de treball consisteix en buscar informació de tot arreu, per després lligar-la entre tots tres, intentant repartir el text perquè tothom tingui una mica el mateix espai..." fins que en realitat "en Joan Manzanegue Sullivan, que és el veritable autor, un tio molt ben parit, de mare escocesa i que ens va venir a veure per acabar de polir l'obra amb glassex i vernís, va signar-la, ha ha ha!; li dóna l'últim toc".

Ens expliquen que han fet deu actuacions amb l'obra *L'espantaocells s'ha quedat sol*" i en Carles ens comença a dir tots els pobles on han actuat: "a Vidreres dues vegades, Santa Coloma de Farners, Lloret, Sant Feliu de Guíxols, les Preses, Bescanó, Sils, Riudarenes i Arbúcies". En Joan Enric afegeix que a Santa Coloma, dins el concurs de Teatre Amateur Rafel Anglada, "vam treure el premi al millor actor, en Jordi, i el premi del públic on, sobre 10 vam treure un 9'8. Això es pot dir?" i en Jordi s'avergonyeix "això no ho poseu, va no...". "Fot gràcia, carai", insisteix en Joan Enric. "Em van donar un trofeu "macot" d'una cara així dramàtica, d'aquestes araric-ara ploro, ha ha ha, maca, maca... era un premi exaequo, compartit amb un altre actor, bé el que surt a TV3 ha ha ha... i que fa el telenotícies comarques..." i segueix "ara ja no surt tant des que li van donar el premi, ja no surt tant ha ha ha...".

Ens expliquen que el muntatge que duen és el més econòmic que troben. "La meva mare -diu en Carles- va fer una cortina gran de color blanc, per poder fer les ombres, i bé, la gent va col·laborant...". En Jordi ens explica que la majoria de les actuacions "estan subvencionades per la Diputació, en una part, i pels ajuntaments o entitats que ens lloguen, per l'altra". "Ningú no cobra res, els diners van per a l'entitat: material, dietes, viatges, vestuari...", comenta en Joan Enric. Notem que l'actitud d'en Jordi ha passat a ser seriosa i li fem saber. "Sempre es posa seriós quan parlem de calés de temes burocràtics...",

conclou en Joan Enric.

Ens expliquen que tenen previst nous projectes. Volen redissenar l'obra *L'espantaocells s'ha quedat sol*", mitjançant la intervenció d'un director, "perquè quan fas una obra d'aquestes de manera amateur, és tot molt bonic, tothom fa de director; és molt millor agafar un punt de vista exterior per tal d'assentar l'obra", afirma en Joan Enric. Tenen clar que l'obra es dirà *L'espantaocells s'ha quedat sol 2.0*" com el Windows, es modificarà però l'essència serà la mateixa", explica en Carles.

Un altre dels projectes previstos és fitxar un parell d'actors més i presentar una nova obra a un director professional. En Jordi afirma que "sempre hem tingut molt clar que Trinòlegs no som només tres, sinó que som vuit o nou comptant els tècnics i altres" però "d'actors n'agafarem dos més". El seu objectiu és començar a assajar a l'estiu per fer l'estrena durant el mes de setembre.

Tenen claríssim que "si *L'espantaocells* ha de morir, ho farà a Vidreres", que "quan serà el moment? No ho sabem. Només sabem que l'enterrarem aquí".

Davant la pregunta (ens han deixat preguntar, visca!) sobre quina és la definició del teatre que fan, responen: "la idea seria qüestionar-nos si és teatre o què... realment l'obra de *L'Espantaocells* funciona perquè hi fotem molta cara: un treball d'actor, pròpiament, no hi és, i és el que volem corregir amb el segon muntatge. Sortim a explicar les coses, però molt més des de nosaltres que no pas des d'un personatge", ens explica en Joan Enric. "Els rols són poc definits, a veure si podem fer l'obra més teatral, encaminar-la més...", diu en Jordi. "L'obra de *L'espantaocells*" és molt televisiva i funciona molt perquè parlem de coses quotidianes; el tema de la parella és la cosa més fàcil del món per fer riure, intentem buscar el gag fàcil, el que fa riure a tothom", ens comenten.

Del que estan més satisfets Trinòlegs és de l'acceptació del públic: "quan acaba l'obra em faig un fart de fer petons a les iaies...", diu en Joan Enric. I això els porta a recordar que "al principi de l'obra sortim despullats i com podem ens vestim ràpid

8 Parlem amb...

REVISTA DE VIDRERES

PREGUNTES	JOAN ENRIC	JORDI	CARLES
Un llibre	El libro de los abrazos (Eduardo Galeano)	El libro de los abrazos	Sexe savi (Toni Bolindros)
Una planta	Margarida	Rosa	Marihuana
Una beguda	Trina de taronja	Vi negre	Aigua
Un color	Panotxa	Blau marí	Blau i taronja
Un disc	Grace de Jeff Buckley	Per escoltar	Reagge i música de festa
Una pel·lícula	El club de los poetas muertos	El hijo de la novia	Karate Kid
Una obra de teatre	Edmond (David Mamet)	Edmond	Edmond
Un moment	El moment abans de sortir en escena	Silenci	Quan penso
Un sentiment	Trobar a faltar	Amor	Transició
Una frustració	No ser futbolista del Barça	Impotència	Trencar una guitarra abans d'un playback
Un somni	El d'una nit d'estiu	Que no es faci realitat	Marrano
Un viatge	La vida	Agradable	Totes les comarques de Catalunya
Un menjar	Patates estofades de l'àvia	Cuscús	Patates fregides
Un gest	Obrir una porta a algú que no pot	Una rialla	Fer banyes amb les mans
Una dona	Totes	Difícil	Per ara la mateixa
Un actor	Ricardo Darín	Robin Williams	En Ferran
Una actriu	Nicole Kidman	Susan Sarandon	Emma Vilarsau

per tornar a sortir en escena. En aquest moment, que dura segons, i en el qual entre tots ens ajudem a vestir, jo esperava amb els calçotets a les mans i a darrere el teló a en Jordi, que estava despullat a l'escenari. A Lloret de Mar, quan en Jordi va arribar on era jo amb els calçotets badats va aixecar la cama i em va donar un cop de genoll al nas, que em pensava que m'he l'havia trencat, vaig veure les estrelles i cridava de dolor. Mentrestant, en Carles, que era despullat a l'escenari i no sabia què passava, va venir a darrere per vestir-se. Teníem el més calent a l'aigüera: m'ha trencat el nas, m'ha trencat el nas...", i en Carles continua "jo vaig amb el temps just de posar-me els calçotets i la samarreta i no tenia ajudant..." Al moment de sortir a escena, tots tres vestits, es van encendre els focus i en Joan Enric estava plorant a llàgrima viva i maleint en Jordi. El resultat va ser que durant la primera part de l'actuació en Joan Enric no hi va existir. "Tenia els ulls molt plorosos i una mala llet, ha ha ha!", comenta en Jordi, per afegir que "es va menjar diàlegs meus, d'en Carles i els seus propis, anava per feina!".

Insisteixen que la resposta del públic ha estat sempre molt i molt bona "sabíem que a Vidreres ens funcionava, però no

sabíem com ens rebria el públic d'altres pobles; estem molt contents", comenta en Joan Enric. Tot i això es mostren crítics amb alguns aspectes: "hem enviat entrades a tots els regidors de cultura de la comarca, i només un ens va trucar per dir-nos que no podria venir a veure'ns. Dels altres no en sabem res; ja es veu l'interès... no n'ha vingut cap, cap ni un..." i expliquen que han tingut sort en aparèixer a la campanya de teatre amateur de la Diputació, "no ens hem mogut, no ens hem promocionat, ens han anat sortint les actuacions...", diu en Jordi.

S'han trobat amb instal·lacions i teatres en molt males condicions per actuar, on en algunes només hi havia "les cadires del públic i un radiocassette perquè hi poséssim la música; hi ha pocs teatres ben habilitats", comenten enmig d'unes rialles.

Ens expliquen que els agradaria dedicar-se al teatre de manera professional, sobretot en Joan Enric, que és qui contesta de manera més contundent: "joestic estudiant teatre en una escola de Barcelona, i tot i estudiar una carrera a part i a mi el que m'agradaria és poder viure de ser actor professional, m'agradaria molt". En Jordi afegeix que "a mi m'agradaria poder compaginar el teatre amb el que he estudiat,

amb l'educació... tenir una feina decent de docent... ha ha ha, i fer teatre" i en Carles comenta "jo he estudiat per professor, però m'agradaria, en sèrio...!".

Abans de sortir a escena fan uns "preparatius", que es basen en la "salutació al sol, que és una taula de ioga, molts estiraments, exercicis de dicció...", comenta en Joan Enric, i en Jordi afegeix "anem al lavabo, però jo mitja hora abans, sinó, no m'hi deixen anar, ha ha ha!".

Se'ns ha acabat la cinta de la gravadora! I continuen xerrant... sembla que tenen corda per estona! Endavant i molta sort!

Altres membres de l'entitat: Toni (llums), Àlex (tècnic audiovisual i dissenyador), Alfred (so), Eloi (llums), Manel (actor i vestuari), Ferran (veu en off), Jordi (muntador), Marta i Eugènia (Merchandising), Sílvia (fotografia), Gemma.

Trinòlegs agraeix a totes les institucions, entitats i particulars la seva col·laboració.

Pàgina web:

www.geocities.com/trinolegsteatre

Correu electrònic: trinolegs@hotmail.com

MONTSE VILA I MONTSE CIURANA

Acords destacats del ple municipal

L'Ajuntament de Vidreres, en les sessions plenàries celebrades entre setembre i desembre del 2003, va adoptar els següents acords destacables:

Sessió ordinària del 30 de setembre

- Aprovar l'Ordenança de gestió de runes i terres. Amb la finalitat d'ordenar d'una manera eficaç la gestió controlada de terres i runes que procedeixen de la construcció.
- Fixar com a festes locals de l'any 2004 el dimarts 24 de febrer i el dilluns 6 de setembre.
- Ratificar l'adhesió a l'EACAT, Extranet de les administracions catalanes. El Departament de Governació i Relacions Institucionals de la Generalitat de Catalunya ha impulsat la creació d'una plataforma tecnològica de relació de les administracions catalanes, a través d'internet i amb signatura electrònica anomenada EACAT, Extranet de les administracions catalanes. La plataforma proporciona un conjunt de funcionalitats avançades que permeten a tots els ens locals de Catalunya fer més eficient l'execució dels tràmits administratius i simplificar més l'intercanvi de dades entre les administracions.
- Aprovar el conveni entre l'Agència Catalana de l'Aigua, els ajuntaments de Sils i Vidreres i la societat mercantil Corporació Alimentaria Peñasanta.

Sessió extraordinària del 20 d'octubre

- Sortejar els membres de les meses electorals per als comicis autonòmics del 16 de novembre de 2003.

Sessió ordinària del 28 d'octubre

- Adherir-se a l'Agenda de principis i valors del Fòrum Universal de les Cultures Barcelona 2004. A l'any 2004 se celebrarà a Barcelona el primer Fòrum Universal de les Cultures, organitzat de forma conjunta per l'Ajuntament de Barcelona, la Generalitat de Catalunya i l'Administració General de l'Estat. Els 186 estats membres de la UNESCO, en la seva 29a Conferència General, van ratificar el seu suport unànimement al projecte. L'Agenda de principis i valors del Fòrum Universal de les Cultures Barcelona 2004 ha estat elaborada de forma consensuada i aprovada unànimement pel Consell d'Administració format per les tres institucions impulsores. L'Agenda de principis i valors s'inspira en la Declaració Universal dels drets humans i en els principis programàtics de les Nacions Unides, únics valors acceptats mundialment, i reflecteix la voluntat del Fòrum de difondre l'ideari d'aquesta organització i, per tant, de la UNESCO en totes les seves propostes.
- Aprovar la declaració de la sardana com a patrimoni de la humanitat. La sardana és una dansa popular molt antiga que es balla a Catalunya, Andorra i la Catalunya Nord. És una dansa bàsicament de plaça i carrer oberta a tots els balladors que ho desitgin, a part de ser un ball que desperta alegria col·lectiva. El seu gran valor artístic i musical ha estat reconegut i enaltit per grans personalitats. Per aquestes consideracions, per la seva extensió a diversos grups i cases culturals de molts diversos països, des de Xile al Japó, des d' Austràlia a

Holanda o Bèlgica, és una dansa que té mèrits per poder ser considerada un patrimoni universal que no només s'ha de salvar, sinó que s'ha d'oferir a tots els pobles. La Federació Sardanista de Catalunya i la Fundació 150 anys de la tenora promouen aquesta iniciativa per declarar la sardana patrimoni de la humanitat dins els béns immaterials.

- Acord de defensa del Dret Civil català. El 10 d'abril de 2003, el Govern de l'estat va interposar recurs d'inconstitucionalitat contra la primera llei del Codi Civil de Catalunya. Això és un motiu de preocupació pel que fa al Dret Civil català i a les competències legislatives que li corresponen. L'Ajuntament de Vidreres en Ple acorda adherir-se al Manifest de Dret Civil català que figura com a annex en l'expedient.
- Renunciar a l'actuació Casa de la Vila inclosa en el Pla Únic d'Obres i Serveis de Catalunya, subvencionada amb 186.554,05 euros per l'esmentat Pla, i que aquesta subvenció sigui destinada a la construcció d'una nau per a la brigada municipal.
- Aprovar provisionalment la modificació de les Ordenances fiscals reguladores dels tributs municipals per a l'exercici del 2004 i aprovar inicialment l'Ordenança fiscal reguladora dels preus públics. En concret, es modifiquen les Ordenances fiscals que es relacionen a continuació: Contribucions especials, Impost sobre béns immobles (IBI), Impost sobre activitats econòmiques (IAE), Impost sobre vehicles de tracció mecànica, Impost sobre construccions, instal·lacions i obres, Impost sobre l'increment dels valors dels terrenys, Taxa per a la prestació de serveis i realització d'activitats administratives de competència local, Taxa per utilització privativa o aprofitament especial del domini públic local. Taxa reguladora del servei de recollida d'escombraries, Taxa per al servei de bústies a les urbanitzacions. (En peça a part, l'equip de govern CiU-ERC fa una valoració de les modificacions de les Ordenances fiscals per al 2004).

- Aprovar les següents subvencions a entitats del poble per a l'exercici del 2003 (quantitats en euros):

Casino la Unió (Entitat).....	635
Casino la Unió (control i gestió sala).....	3.100
Bella Dansa	1.750
Grup Teatral Vidrerenc.....	2.000
Grup d'Esplai Vidrerenc.....	1.400
Club Escola de Futbol	5.400
Sport Caulès (bàsquet).....	1.150
Sport Vidrerenc (futbol).....	350
Club Voleibol Vidreres.....	275
Club Olímpic Vidreres.....	1.200
CEIP Sant Iscle.....	4.905
CEIP Salvador Espriu.....	3.255
IES Vidreres	3.500
APA Sant Iscle	2.289
APA Salvador Espriu	1.519
AMPA IES Vidreres	1.800
Llar del Jubilat.....	8.000
9 Caulès.....	5.400
Jamia Kafo.....	3.000
Teatre 3	500
Aspronis	7.813
Astrid-21	600

- Subhastar la parcel·la Industrial Sup. II, valorada en 152.700 euros

Sessió ordinària del 25 de novembre

- Dissoldre d'ofici l'entitat urbanística de conservació de la Urbanització Aiguaviva Parc.
- Traslladar el Ple Ordinari de desembre al dia 13 de gener de 2004.
- Aprovar la compensació a favor de les entitats locals per la pèrdua d'ingressos derivada de la reforma de l'Impost sobre activitats econòmiques (IAE).

Sessió extraordinària del 18 de desembre

- Ratificar la urgència de la sessió.
- Aprovar definitivament la modificació de les Ordenances fiscals per a l'exercici del 2004.

Principals acords de la Comissió de Govern

Els principals acords adoptats per la Comissió de Govern de l'Ajuntament de Vidreres en les sessions celebrades entre els mesos de setembre i desembre de 2003 han estat els següents:

Sessió del 25 de setembre

- Autoritzar l'accés al medi rural de l'entitat Road Book Lloret, els dies 11, 12, 18 i 19 d'octubre.
- Embarg de béns: parcel·la 654 Goba Vidreres, import 995,83 euros, José Torres Martos.
- Sol·licitud de devolució de quotes de conservació per part d'Eusebio Valvo Ruescas. Es denega la devolució de les quotes de conservació d'Aiguaviva Parc, per import de 1.860,35 euros, atesa la fermesa de les resolucions per les quals es va exigir el pagament de les esmentades quotes i el consentiment del compareixent pagant-les i no presentant cap recurs contra aquestes.
- Acceptar el pressupost de l'empresa Aluvidreres perquè col·loqui un separador al pati de la Llar d'infants amb una barana i una porta.
- Liquidar 6.574,49 euros als encarregats del manteniment i explotació de les instal·lacions de la piscina municipal l'any 2003, quantitat corresponent al 33% de la recaptació.
- Autoritzar a l'entitat Grup Intercultural Jamia Kafo per fer ús de les instal·lacions del CEIP Sant Iscle.
- Autoritzar al Grup d'Esplai Vidrerenc la celebració d'una festa oberta a tothom el proper 11 d'octubre.

- Autoritzar a l'entitat Nou Caulès la utilització de les instal·lacions dels col·legis Sant Iscle i Salvador Espriu amb motiu de l'organització de les activitats d'iniciació a l'esport.
- Acceptar un xec de l'entitat urbanística de conservació Mas Flassià.

Sessió del 7 d'octubre

- Aval vestidors piscines.
- Aprovar el tractament fitosanitari 2003-2004 de la plaga que representa la processionària sobre pins i cedres, a càrrec de l'empresa J. Alemany SCP, per import de 2.194,72 euros.
- Aprovar la construcció d'una barana al carrer Federico García Lorca a l'empresa Serralleria Lluís Xicola, per import de 6.519,66 euros.

Sessió del 16 d'octubre

- Deixar en suspens, ja que manca el Pla de gestió de dejeccions ramaderes, la llicència ambiental sol·licitada per Soler-Mas CB per a una grana de bestiar boví al Mas Can Canyet.

Sessió del 23 d'octubre

- Aprovar inicialment el Projecte d'urbanització Unitat d'Actuació núm. 20 de Vidreres, presentat per Plásticos González i González-Colls SL.
- Sol·licitar la inclusió de les obres que s'esmenten a continuació al Pla Únic d'Obres i Serveis de la Generalitat de Catalunya per al quadrienni 2004-2007:
 - Nou dipòsit regulador i noves xarxes d'impulsió i subministrament d'aigua potable a Vidreres (prioritat 1, anualitat 2004).
 - Biblioteca municipal (prioritat 2, anualitat 2004).
 - Urbanització casc antic de Vidreres (prioritat 3, anualitat 2005).

- Pavimentació del camí d'accés al Parc de bombers (prioritat 5, anualitat 2004).
- Pavimentació del carrer de Terrafortuna a Montbarbat (prioritat 6, anualitat 2004).
- Rotonda del CAP Vidreres (prioritat 7, anualitat 2006).
- Informar favorablement la llicència ambiental sol·licitada per la firma Aluvidreres SL per un taller de serralleria d'alumini.
- Autoritzar l'ús de la Biblioteca Joan Rigau i Sala per fer-hi l'activitat "Contes per la Pau", adreçat a nens i nenes de 1r i 2n de primària, els dies 12, 13, 20 i 21 de novembre.
- Aprovar l'adquisició de bústies per a les urbanitzacions del model BCP 48 de l'empresa Interbuzon.

Sessió del 30 d'octubre

- Deixar en suspens, ja que manca el Pla de gestió de dejeccions ramaderes, la llicència ambiental sol·licitada per Salvi Colls Vilella per construir una granja d'aviram i d'altres espècies animals al mas Can Seres de Vidreres.
- Aprovar el pagament de 1.522,69 euros al Consorci Medioambiental de la Selva (CMED), en concepte d'aportació per a l'exercici del 2003.
- Sol·licitar la inclusió als Fons Feder, anualitats 2004, 2005 i 2006, la urbanització del casc antic de Vidreres i el nou dipòsit reguladors i noves xarxes d'impulsió i subministrament de l'abastament d'aigua potable del poble.
- Aprovar les activitats de Nadal del Grup d'Esplai Vidrerenc: recollida de cartes el 28 de desembre de 2003 i cavalcada de Reis el 5 de gener de 2004. Pagament de 6.835 euros.

Sessió del 13 de novembre

- Acceptar la cessió de terrenys de sòl urbà de la zona 9 de la Riera de Caba-

nyes proposada per la societat Àrea de Servei Cabanyes SL.

- En relació a les quotes de conservació d'Aiguaviva Parc, s'acorda desestimar el recurs de reposició interposat per Eusebio Calvo Ruescas contra l'acord 7 de 25 de setembre de 2003, atès que la sentència que presumptament fa referència és la dictada en el recurs contenciós administratiu interposat per Soledad Chamorro Muñoz, l'eficàcia de la qual està limitada a les parts que han intervingut al procediment, ja que reconeix la situació jurídica individualitzada i, per tant, no és extensiva a altres persones.
- Acusar la recepció i execució de la sentència dictada pel TSJC 2849/1997, i donar trasllat d'aquest acord al servei de gestió tributària del Consell Comarcal de la Selva i al consell rector de la entitat urbanística de conservació d'Aiguaviva parc de Vidreres, perquè procedeixin a retornar a la recurrent, Soledad Chamorro Muñoz, l'import de les liquidacions anul·lades pel tribunal així com les quantitats annexes.
- Aprovar la instal·lació d'una antena de telefonia mòbil, sol·licitada per Vodafone España SA, en el quilòmetre 5 de la carretera C-253, a les Bories.
- Atorgar la llicència d'obres per a la legalització de la betzineria existent en el punt quilomètric 5 de la carretera C-63, Àrea de Servei Cabanyes SL, sense perjudicis de les resolucions que puguin derivar de la sentència del TS dels antecedents d'aquest informe. Es considera legal l'atorgament de la llicència d'obres a l'emparedat del vigent Pla General de Vidreres.
- Aprovar la instal·lació d'una grua per a les obres del nou IES de Vidreres a l'empresa Capdeferro Constructor SA.
- Aprovar el següent canvi de titularitat: Can Prat Residencial SL passa a ser la Llar d'Avis de Vidreres SL.
- Autoritzar a l'empresa Pararrayos Aubach la revisió dels parallamps instal·lats en diferents indrets de Vidreres.

Sessió del 20 de novembre

- Tractar diverses llicències d'obres, llicències de primera ocupació, retorns de fiances... i temes de personal de l'Ajuntament.

Sessió del 2 de desembre

- Tractar l'obertura d'establiments sotmesos al règim de comunicació: Antonio Gordillo Fonellet per un negoci de compravenda d'immobles i la societat Instamat la Selva SL per a la venda d'articles de ferreteria i parament de la llar.
- Aprovar el Pla de treball de la Llar d'infants de Vidreres per al curs 2003-2004.

Sessió del 10 de desembre

- Nomenar Antonio Fajardo López per ocupar la plaça de paleta, de règim laboral, en modalitat de contracte de relleu a jornada completa, al ser l'aspirant que va obtenir més puntuació el passat 29 d'octubre.
- Autoritzar l'ús del Pavelló municipal a l'entitat Nou Caulès per organitzar el Campus esportiu de Nadal els dies 22, 23, 24, 29, 30 i 31 de desembre.
- Denegar el Projecte d'urbanització UA.6 de Vidreres, per manca de projecte de compensació.
- Contractar la instal·lació de calefacció a la Llar de Jubilats a l'empresa Instal·lacions Pastor e Hijos SL, per import de 3.957 euros.

Sessió del 18 de desembre

- Tractar diverses llicències d'obres, llicències de primera ocupació, retorns de fiances, pagaments i despeses serveis socials, guals.

Les eleccions al Parlament de Catalunya a Vidreres

Les eleccions al Parlament de Catalunya celebrades el passat 16 de novembre van registrar els següents resultats a Vidreres:

El cens constava de 4.238 persones, de les quals van votar-ne 2.580. És a dir, la participació va ser del 61,23% i l'abstenció se situà en el 38,77%. Els vots a les diferents candidatures es van distribuir de la següent manera:

CANDIDATURA	Vots	%
CiU	1.105	42,80
PSC	551	21,40
ERC	538	20,80
PP	214	8,30
ICV	137	5,30
Altres	35	1,40

Les dades més rellevants de les 5 meses electorals instal·lades al col·legi públic Sant Iscle per a aquestes eleccions van ser les següents:

Districte 1, Secció 1, Mesa A, electors de la A a la K
Electors censats: 701

CiU	224 vots
PSC	77 vots
ERC	114 vots
PP	28 vots
ICV	17 vots
Altres.....	12 vots
Nuls.....	3 vots

President de taula: Emilio Cachuelo Rico
Vocals: Maria Dolors Casals Alberti i Glòria Clapes Tornés.

Districte 1, Secció 1, Mesa B, electors de la L a la Z
Electors censats: 734

CiU	233 vots
PSC	83 vots
ERC	114 vots
PP	22 vots
ICV	31 vots
Altres.....	4 vots
Nuls.....	- vots
En blanc	2 vots

Presidenta de taula: Mònica Soler Galán
Vocals: Anna Mateu Caupera i Josep Raurich Ferrer

Aquestes dues meses comprenen els següents carrers, places i/o entitats de població: Vidreres (Nucli): Anselm Clavé, Antoni Gaudí, Arnau de Vilanova, un tram d'Ausiàs March, Carles Rahola, primer tram del Passatge Casino, primer tram del Castell, Catalunya, Costa Brava, senars del Doctor Deulofeu, primer tram de la plaça Dolors, plaça Església, Estrella, Federico García Lorca, Garrotxa, Jaume Ferrer, Joan Maragall, Joan Miró, Joanot Martorell, primer tram de Joaquim Ruyra, Juli Garreta, plaça Lluís Companys, primer tram de Lola Anglada, primer tram de Matagalls, Migdia, Narcís Monturiol, plaça Narcís Monturiol, Nord, Onze de Setembre, Orient, Pau Casals, Picornell, Pineda, Pompeu Fabra, Roger de Flor, Salvador Espriu, Sant Maurici, Santa Maria, Sardana, Tarragona, primer tram de Turó de l'Home i Vidal i Barraquer.

Districte 1, Secció 2, Mesa Única, electors de la A a la Z

Electors censats: 872

CiU	244 vots
PSC	138 vots
ERC	121 vots
Pp.....	28 vots
ICV	36 vots
Altres.....	6 vots
Nuls	2 vots
En blanc	- vots

President de taula: Francesc Soliva Batllósera

Vocals: Joan Carles Alabau Palet i Silvia Campano Morán

Aquesta mesa comprèn els següents carrers, places i/o entitats de població: Pla de la Font, Serres, Vidreres (Nucli): Àngel Guimerà, Barcelona, Cellerà, parells del Doctor Deulofeu, segon tram d'Eduard Tolrà, Eres, Lloret, Maçanet, Mercè Rodoreda, Nou, primer tram de Pompeu Fabra, Ponent, Quirze Jordà, Sense Sortida.

Districte 1, Secció 3, Mesa A, electors de la A a la K

Electors censats: 920

CiU	186 vots
PSC	115 vots
ERC	98 vots
PP	74 vots
ICV	24 vots
Altres.....	7 vots
Nuls.....	- vots
En blanc	3 vots

President de taula: Miguel Ángel Barranco Estévez

Vocals: Amalio Casero Sánchez i Joaquim Dalmau Soler

Districte 1, Secció 3, Mesa B, electors de la L a la Z

Electors censats 1.011

CiU	218 vots
PSC	138 vots
ERC	91 vots
Pp.....	62 vots
ICV	29 vots
Altres.....	6 vots
Nuls	2 vots
En blanc	3 vots

Presidenta de taula: Laura Carer Dalmau

Vocals: Albert Pérez Prat i José Luis Portas Galera

Aquestes dues meses comprenen els següents carrers, places i/o entitats de població: Aiguaviva Parc, Les Bòries, Cartellà, Caulès, La Goba, Mas Flassià, Puig Ventós, Santa Ceclina, Terrafortuna.

L'actuació urbanística dels ens locals

Reflexions al Padró Municipal dels vidrerencs i vidrerencs a 31 de desembre de 2003

L'urbanisme és la funció pública a través de la qual les administracions públiques, i sobretot els ajuntaments, planifiquen i desenvolupen el model urbanístic de poble que volen.

Amb la nova Llei d'Urbanisme de Catalunya es fa una clara opció a favor d'un desenvolupament urbanístic sostenible, sobre les bases de la utilització racional del territori per compatibilitzar el creixement i el dinamisme econòmic necessaris amb la cohesió social, el respecte al medi ambient i la qualitat de vida de les generacions presents i futures.

I parlant de generacions presents i futures i per què no les més antigues, s'ha cregut oportú de fer un repàs des de l'any 1001 fins al 1860 amb dades òbviament estimades, quants som? quina projecció portem els últims anys? ens imaginem el Vidrerenc del 2014, com serà? I el Vidrerenc del 2024, d'aquí a 20 anys?

Veiem algunes reflexions: el creixement mitjà d'habitants dels últims 5 anys ha estat de 300 nous vidrerencs cada any (298 persones-real) a la nostra vila.

Per exemple, nens de 0-4 anys = 189, nenes de 0-4 anys = 127, total = 316. Primera reflexió, a Vidrerencs neixen molts més nens que nenes, sobretot els últims 5 anys, amb un 48% més de nens que nenes. Serà la genètica?, serà el microclima?, serà la influència de la lluna?, o potser tot plegat? No cal preocupar-se, ens han dit que a pobles com ara a Cassà de la Selva el fenomen és totalment al revés, hi ha moltes més noies que nois.

VIDRERENCS I VIDRERENCS QUE TENEN:

- = o més de 60 anys.....1.218 (20,4% sobre cens global)
- = o més de 65 anys.....922 (15,4% sobre cens global)
- = o més de 70 anys.....626 (10,5% sobre cens global)
- = o més de 80 anys.....209 (3% sobre cens global)
- = o més de 90 anys24
- = o més de 95 anys.....4

VIDRERENCS I VIDRERENCS QUE TENEN:

- = o menys de 10 anys.....627 (10,5% sobre cens global)
- = o menys de 20 anys.....1.182 (19,8% sobre cens global)
- = o menys de 25 anys.....1.633 (27,3% sobre cens global)

VIDRERENCS I VIDRERENCS QUE TENEN:

- entre 25 i 60 anys..... 3.128 (52,3% sobre cens global)
- entre 60 i 65 anys 296 (5% sobre cens global)

No cal oblidar les més de 4.000 persones, habitants de segones residències a Vidrerencs (no censats) que, sumats als quasi 6.000 habitants censats, fan una població global real avui dia de més de 10.000 persones. Aquests habitants de segones residències

no consten a les estadístiques oficials, però hi són, amb estades intermitents de caps de setmana, vacances, ponts... gaudeixen dels serveis del poble i cal tenir-los en compte a l'hora de fer previsions de futur, nous serveis, ampliació dels actuals, etc.

Més endavant, si les disponibilitats d'espai de EL REC CLAR ho permeten, seria interessant d'estudiar i publicar les professions dels vilatans de Vidrerencs, les procedències, els nascuts a Vidrerencs, els que treballen a fora del poble, els que treballen a Vidrerencs, els que estudien al poble, els que estudien a fora del municipi i tot plegat amb un únic objectiu, que és el de donar resposta en el futur a les necessitats de tots i cadascun dels col·lectius que integren la nostra comunitat.

Quan aquest treball aparegui publicat, pels voltants del 20 de gener del 2004, quasi amb tota seguretat haurem arribat als 6.000 habitants a Vidrerencs (censats). Si tenim en compte que a les comarques gironines recentment hem arribat als 600.000 habitants (censats), doncs extrapolant els habitants de Vidrerencs, hi cabrien 100 pobles com el nostre a les contrades gironines, o el que és el mateix, Vidrerencs presenta un 1% dels habitants de les comarques gironines.

Aquestes breus reflexions cauen de ple en l'urbanisme que tenim i l'urbanisme al qual hem d'aspirar. On han estat els creixements dels últims 10 anys? En quins barris? En quines urbanitzacions? En quina mesura i quanta gent ha marxat de pagès? Cap a on van els augments o creixements de població? Si agafem el ritme de creixement dels últims 5 anys i el projectem als propers 10 anys, a raó de 300 habitants nous cada any, el 2014 Vidrerencs tindrà 9.000 habitants censats i, a aquest mateix ritme, d'aquí a 20 anys haurem duplicat la població i en serem 12.000 de censats, amb els de segona residència a part. Entre tots haurem fet bé els deures? Reflexionem-hi.

CARLES MALLART

(Co)REGIDOR D'URBANISME A L'AJUNTAMENT DE VIDRERENCS

Vidrerençs i vidrerenques censats a 31 del 12 de 2003

Llista d'habitants per intervals de 10 anys

Edats	HOMES		DONES		TOTALS	
	N	%	N	%	N	%
0 a 9	346	6	281	5	627	11
10 a 19	275	5	280	5	555	10
20 a 29	501	8	401	7	902	15
30 a 39	565	9	485	8	1.050	17
40 a 49	486	8	419	7	905	15
50 a 59	383	6	339	6	722	12
60 a 69	312	5	280	5	592	10
70 a 79	196	3	221	4	417	7
80 a 89	62	1	123	2	185	3
més de 90	7	0	17	0	24	0
Totals	3.133	52	2.846	48	5.979	100

Quadre de població de Vidreres

ANY	HABITANTS	ANY	HABITANTS	INCREMENT
1001	91 (estimat)	31/12/92	3.962	-
1365	692 (estimat)	31/12/93	3.971	+ 9 hab./any
1497	398 (estimat)	31/12/94	4.059	+ 88 hab./any
1550	387 (estimat)	31/12/95	4.101	+ 42 hab./any
1720	254 (estimat)	31/12/96	4.136	+ 35 hab./any
1790	546 (estimat)	31/12/97	4.324	+ 188 hab./any
1860	690 (estimat)	31/12/98	4.489	+ 165 hab./any
-	-	31/12/99	4.751	+ 262 hab./any
-	-	31/12/00	4.927	+ 176 hab./any
-	-	31/12/01	5.323	+ 396 hab./any
-	-	31/12/02	5.628	+ 305 hab./any
-	-	31/12/03	5.979	+ 351 hab./any

El 1001 Caulès era un municipi a part.

Vidreres tanca l'any fregant els sis mil habitants

Vidreres va acabar l'any 2003 amb prop de sis mil habitants, ja que segons les dades del Padró municipal d'habitants a mitjan desembre el nostre poble ja comptava amb 5.979 habitants.

Com ja és habitual els últims anys, la població de Vidreres segueix experimentant un creixement sostingut que, segons les dades del Padró municipal, es va quantificar en 100 habitants en el termini comprès entre el 16 de setembre i el 15 de desembre del 2003, quan es va passar de 5.879 a 5.979 habitants.

Per sexes, el 15 de desembre de l'any passat, Vidreres comptava amb 3.132 homes i 2.847 dones donats d'alta en el Padró municipal d'habitants.

Escola Sant Iscle de Vidreres

L'escola Sant Iscle de Vidreres completarà properament la segona línia d'ensenyament per la qual cosa els alumnes no cabran en l'actual edifici. El Departament d'Ensenyament de la Generalitat ha pres la decisió de construir una escola nova en els mateixos terrenys que ara ocupa el Sant Iscle.

El passat dia 15 d'octubre, a la mateixa escola Sant Iscle, es va celebrar una reunió de treball, presidida per l'alcalde de Vidreres Àngel Teixidor, assistit pel regidor d'Ensenyament Francesc Falgueras i el tinent d'alcalde Jordi Daranes. Un cop començada la reunió s'hi varen incorporar els regidors Josep Font i Carles Mallart.

Per part d'Ensenyament hi varen assistir, entre d'altres, Francesc Roura, tècnic d'ensenyament a Barcelona; Ricard Gascón, arquitecte de l'empresa pública de la Generalitat GISA (Gestió d'Infraestructures SA); Francesc Bords, arquitecte

de l'empresa BRD que ha redactat el projecte; i el cap de servei de la Direcció General de centres docents del Departament d'Ensenyament.

Els tècnics de l'Ajuntament de Vidreres estaven encapçalats per Lluís Lloret, l'arquitecte tècnic municipal.

Catàleg específic de les masies i cases rurals del terme municipal de Vidreres

S'ha iniciat, la formulació i procediment de tramitació d'un Pla especial urbanístic per a la identificació i regulació de les masies i cases rurals susceptibles de reconstrucció i rehabilitació del municipi de Vidreres.

La Llei d'Urbanisme 2/2002 permet en sòl no urbanitzable reconstruir i rehabilitar les masies i cases rurals que calgui preservar i recuperar per raons arquitectòniques, històriques i paisatgístiques que hagin estat incloses pel planejament urbanístic en el catàleg corresponent.

El vigent POUM de Vidreres (Pla General) no incorpora el catàleg esmentat, motiu pel qual és necessari la formulació i aprovació d'un Pla especial urbanístic.

L'alcalde encarregarà els treballs d'elaboració als tècnics de la Corporació o els que es designin.

És molt important que els propietaris i persones interessades estiguin al cas de la tramitació donades les conseqüències de no estar inscrit al seu dia en l'esmentat catàleg de masies i cases rurals de Vidreres.

Missa i concert a l'església parroquial

El passat 16 de novembre de 2003 es va celebrar a l'església parroquial de Vidreres una missa en honor de Sant Iscle i Santa Victòria, patrons del poble, amb acompanyament de la coral Sant Jaume de Salt. L'ofici va comptar amb l'assistència dels regidors de l'Ajuntament de Vidreres Pere Comalada, Josep Font, Agnès Banús i Carles Mallart. En acabar la missa, la coral Sant Jaume de Salt va oferir un concert en un acte molt emotiu i d'un gran nivell.

Trobada de motos i vehicles antics

El dia 16 de novembre de 2003 es va celebrar a Vidreres una trobada de motos i vehicles antics en la qual destacava la presència d'una Harley Davidson i diversos models del popular Seat 600. A la fotografia, un moment de la visita de l'alcalde Àngel Teixidor a la plaça de Lluís Companys, on es va fer la trobada.

Consideracions de l'equip de govern de l'Ajuntament de Vidreres (CiU-ERC) a les modificacions de les Ordenances fiscals reguladores dels tributs municipals de l'exercici 2004

Com sigui que l'Ajuntament de Vidreres va aprovar el primer i nou conveni del personal municipal (aprovat el 2002 amb efectes 1 de gener de 2002) que suposa per a l'Ajuntament un increment de 232.110 euros en quatre anys, les partides inclouen tant la part que reben els treballadors com la despesa social a càrrec de l'Ajuntament (SS, IRPF, etc.).

A l'informe emès pel secretari de la Corporació, Tomàs Soler Navarro, es donava compte que l'Ajuntament de Vidreres podria assumir els increments del conveni col·lectiu i que caldria o bé un o bé tots els impostos que suporten els ciutadans de Vidreres, bàsicament pel que fa a l'IBI de naturalesa urbana.

Vistos els nous manteniments de les urbanitzacions Mas Flassià i Aiguaviva Parc, assumides recentment, l'Ajuntament haurà de contractar més personal per a la Brigada Municipal, eines, vehicles, etc. La inversió de cada lloc de treball, a raó de 30.000 euros/any, inclou les càrregues socials de SS i IRPF, i repercuteix vehicles i eines diverses.

Amb l'aprovació del nou Pla General de Vidreres al febrer de 2003, es produeix per al 2004 una disminució de recaptació de l'IBI d'urbana al Puig Ventós (no consolidat) d'aproximadament menys 48.000 euros/any, el mateix pel que fa a Serra Brava, amb una disminució de la recaptació de no menys de 6.000 euros/any.

La davallada de la recaptació de l'IAE, ja des de l'1 de gener de 2003, en haver canviat la Llei i no pagar les empreses o professionals que facturin menys d'un milió d'euros/any, per al municipi de Vidreres representa una disminució de la recaptació d'uns 60.000 euros/any i, de moment, l'Estat no ha efectuat cap compensació, tal com va prometre al seu dia.

Referent a l'IBI de naturalesa urbana, fa 16 anys que no es revisen les Ponències

del Cadastre i només s'augmenta l'IPC cada any, aproximadament un 2% anyal. Enllaçant amb el que s'ha dit anteriorment, és públic i notori a través de la premsa que des del 1997 fins avui els valors immobiliaris urbans s'han apujat en termes reals més d'un 100%, o el que és el mateix, s'han doblat en 5-6 anys. En canvi, apujant un 2% els valors de les Ponències del Cadastre d'urbana cada any, cada dia es va més enrere de recaptació en termes reals. Per tant, en no revisar-se l'IBI de naturalesa urbana des de fa 16 anys no s'ha recollit l'augment de valor dels béns d'un 100% i això provoca un desfasament per a les arques municipals de l'Ajuntament de Vidreres.

L'augment aprovat per al 2004 de l'IBI no corregeix ni de bon tros aquest impost, que cada dia que passa és menys real.

Per tot això i d'altres temes de menor importància però que sumats també compten, l'equip de govern de l'Ajuntament de Vidreres (CiU-ERC) ha proposat i s'ha aprovat pel Ple de la Corporació les següents modificacions:

- (1) L'IBI de naturalesa urbana al tipus del 0,88 sobre la base imposable.
- (2) L'impost d'instal·lacions, construccions i obres al tipus del 3,5% sobre l'execució material.

I augmentar amb el cost de la vida o índex de preu al consum la resta d'impostos i taxes proposats: increment de valor dels terrenys, IAE, vehicles...

- (A) IBI de naturalesa urbana, tipus aprovat per al 2004: 0,88%

El tipus màxim que estableix la llei és d'un 1,1%. I cal tenir en consideració els descomptes per famílies nombroses i d'altres que s'han introduït per al 2004, com els edificis amb plaques solars.

- (B) Impost sobre increments dels valors dels terrenys de naturalesa urbana

Tipus aprovat per al 2004: 25%

- (C) Impost sobre activitats econòmiques (IAE)

Tipus aprovat per al 2004:

- 1,87% per carrers de primera categoria
- 1,77% per carrers de segona categoria
- 1,82% de mitjana, és a dir, un 107% més baix del màxim legal.

La llei estableix un tipus màxim del 3,8% i un tipus mínim del 0,4%.

- (D) Impost sobre construccions, instal·lacions i obres

Tipus proposat per al 2004: 3,5% sobre l'execució material de les obres.

14% més baix que el màxim legal.

El tipus màxim que estableix la llei és del 4%.

Com a afegit específic d'aquest impost, cal assenyalar que els projectes que es visen als col·legis professionals (arquitectes bàsicament) ni de bon tros solen ser a valors reals, com a mínim, i n'és pràctica habitual, estan minorats en un 20%. Aquesta mesura d'actualització de l'impost fins a un 3,5%, força per sota del màxim que preveu la llei, corregeix lleugerament aquesta desviació assenyalada.

Això no és significatiu sobre el constant augment del preu dels habitatges. Com tothom sap, el gran culpable dels espectaculars augments dels preus dels habitatges són bàsicament els increments imparables dels preus dels solars.

S'han introduït bonificacions d'Habitatges de Protecció Oficial, i d'altres que cal tenir en compte per a una millor redistribució de l'impost sobre els professionals i persones en les quals incideix.

- (E) Impost sobre vehicles de tracció mecànica

Tipus proposat per al 2004:

- 55,20 euros per a vehicles d'entre 8 i 11,99 CV (el màxim que estableix la llei és de 68,15 euros)

- 116 euros per a vehicles d'entre 12 i 15,99 CV (el màxim que estableix la llei és de 143,88 euros)
- 144,40 euros per a vehicles d'entre 16 i 19,99 CV (el màxim que estableix la llei és de 179,22 euros)

Amb les reduccions i descomptes que es proposen a l'expedient.

Tot plegat, tenint en compte els augments aprovats i les menors recaptacions d'alguns impostos o taxes, tal com s'ha enumerat, permet a l'Ajuntament de Vidreres equilibrar els pressupostos del 2004 i poder seguir prestant serveis als ciutadans del municipi amb la mateixa o més qualitat que fins ara.

EQUIP DE GOVERN DE L'AJUNTAMENT DE VIDRERES

Ofrena floral al monument de Lluís Companys de Vidreres

L'alcalde, Àngel Teixidor, junt amb altres regidors de l'equip de govern de l'Ajuntament de Vidreres (CiU-ERC) i un membre de l'"Associació Cívica Lluís Companys", en el moment de fer, el passat 15 d'octubre, l'ofrena floral al monument erigit en record de l'expresident de la Generalitat Lluís Companys que es troba instal·lat al carrer Prudenci Bertrana. El regidor Jordi Barti va representar al PSC. Com es recordarà, Lluís Companys fou afusellat a Barcelona pels franquistes el 1940.

Grup de veïns de Vidreres que el dia 15 d'octubre de 2003 varen portar a terme una ofrena floral al monument a Lluís Companys. La representació d'ERC, partit al qual pertanyia l'il·lustre expresident de la Generalitat de Catalunya, va estar encapçalada per Jordi Daranas, tinent d'alcalde de Vidreres i cap del grup municipal d'ERC a l'Ajuntament, en una jornada molt emotiva i patriota a Vidreres.

Reflexions des de l'oposició

Quan ERC i CIU van formar govern a l'Ajuntament de Vidreres, van anunciar que hi hauria canvis i en això sí que els hi hem de donar la raó: estan havent-hi canvis, el que passa és que no sabem si són els canvis que la gent esperava.

Podem parlar d'uns canvis que tothom veu, com són: la neteja dels carrers (mai no havien estat tan bruts, per exemple la plaça de l'església, el dia 1 de gener fins a les dues de la tarda, va semblar un abocador de vidre, ja que ningú no va preveure que després de les 12 campanades s'havien de recollir les ampolles de cava que, com cada any, s'hi van trencar per celebrar l'entrada a l'Any Nou), l'enllumenat públic (el dia que no hi ha un carrer sense llum n'hi ha un altre, i costa que ho vinguin a arreglar), els jardins (el grau d'abandonament en què estan, sobretot la zona verda de Can Moragues i el Parc de Mas Flassià, és deplorable), els cementiris (sembla que ningú no se'n cuidi), els camins de pagès (els sots es toquen els uns amb els altres) i podríem anar allargant aquesta llista sense esforçar-nos-hi gaire.

Però hi ha uns altres canvis que encara que no es vegin tant, a la nostra manera d'entendre són molt més preocupants (i no volem treure importància als primers) com poden ser: el que s'hagi aprovat per a l'any 2004 un augment del 14'80% de l'impost de béns i immobles (contribució) i això no és res perquè l'impost de construccions, instal·lacions i obres ha augmentat un 40%, o sigui, que la construcció d'un habitatge d'una base imposable de 100.000 euros costarà 1.000 euros més (166 mil pessetes).

A nosaltres ens sembla que aquest equip de govern està poc sensibilitzat amb el problema que representa el constant augment del preu de l'habitatge, ja que ells també hi posen el seu gra de sorra perquè continuï així.

Però aquí no s'acaba la història, ja que, després de parlar tant de participació ciutadana, ells ni tan sols han exposat

a les cartelleres el text íntegre d'aquest acord de Ple, tal com ho determina el propi acord de Ple de la Corporació, a fi que tots els vidrerencs/ques el puguin examinar i presentar-hi les reclamacions que estimin oportunes. Com que els ho hem recordat, ara han posat un avís a les diferents cartelleres dient que, a causa de l'extens redactat de les actes dels Plens Municipals i de les Comissions de Govern, a partir d'ara, només s'exposaran a la cartellera situada a la planta baixa de l'edifici de l'Ajuntament (aquesta és la mesura que s'ha pres per donar més informació i afavorir la participació ciutadana).

I ara, per acabar, deixeu-nos que us n'expliquem una altra. En el Ple del 25 de novembre es va aprovar la recepció, per part de l'Ajuntament, de la Urbanització Aiguaviva Parc; a partir de l'1 de gener de 2004, el consistori passarà a atorgar-li tots els serveis. Tots sabíem que un dia o altre això s'hauria de fer, ja que la Junta de Conservació té una durada de 5 anys o exercicis, i ja els havia sobrepassat, però com que amb aquesta urbanització hi ha tants problemes, molts d'ells heretats des de el seu inici, s'havia d'estudiar tot molt bé i això retardava la recepció. Però ara no és així i, de pressa i corrent, l'1 de gener ja formarà part del poble, però en quines condicions?

Segons reconeix el mateix alcalde, Sr. Àngel Teixidor, al diari El Punt del 26 de novembre, no se sap què li costarà al consistori donar el servei d'aigua, recollida d'escombraries i manteniment dels carrers a la Urbanització Aiguaviva Parc. Nosaltres li podem dir que ja a l'any 1999 l'ECA (organisme depenent de la Generalitat) va fer un informe del cost que suposaria adequar a la normativa vigent l'enllumenat públic de la urbanització i que en aquells moments el pressupost era d'uns 500 milions de les antigues pessetes. També els podem informar que, en aquest moment, hi ha uns 15 quilòmetres de carrers sense asfaltar, i això suposa

una inversió de 1.200.000 euros, o sigui, que només en l'asfaltat i en l'enllumenat públic el cost serà d'uns 4.200.000 euros (700 milions de pessetes) que haurà de pagar l'Ajuntament.

Nosaltres diem que això és començar la casa pel teulat; creiem que abans de fer la recepció s'havia d'haver fet un informe tècnic de la situació actual de la urbanització i de quin cost tenia per a l'Ajuntament.

S'haurien d'haver fet les bases del concurs subhasta per a l'adjudicació dels serveis d'escombraries i d'aigua. S'hauria d'haver demanat assessorament tècnic-econòmic a les administracions i organismes supra-municipals (Generalitat, Diputació, Indústria, Urbanisme), ja que també hi estan implicats. S'hauria d'haver negociat amb el líder veïnal, Sr. Valdivieso (que per cert, en el Ple Municipal, va votar en contra de la recepció) sobre els contenciosos que té interposats a l'Ajuntament.

Només us hem enumerat les qüestions més bàsiques que s'haurien d'haver estudiat però, com us podeu imaginar, no s'acaben aquí sinó que n'hi ha moltes altres. Nosaltres creiem que hem de fer públic que no estem en contra de la recepció d'Aiguaviva Parc, però sí de la forma com s'ha fet.

I aquest és un petit resum dels canvis que, a la nostra manera de veure-ho, s'estan produint a Vidreres, us agradaran o no, però són aquests.

GRUP MUNICIPAL PEL PROGRÉS DE VIDRERES (PSC)

Agrupació Sardanista "Bella Dansa"

Un cop acabat l'any 2003, l'any del nostre 25è aniversari, voldríem dir a totes les institucions, entitats i persones que ens han ajudat a celebrar-ho: **MOLTES GRÀCIES**.

A continuació tenen una relació dels actes programats per l'Agrupació per a l'any 2004:

Recordin també que el proper 8 de febrer se celebrarà l'assemblea general de socis, la qual està previst que tingui lloc a dos quarts d'una de la tarda en primera convocatòria, i a la una en segona, al Casino "La Unió". Esperem la seva assistència.

L'ordre del dia serà el següent:

- 1- Lectura i aprovació de l'acta anterior
- 2- Memòria de les activitats realitzades
- 3- Estat de comptes i pressupost per enguany
- 4- Previsió d'activitats
- 5- Renovació de la Junta
- 6- Precs i preguntes

Respecte al cinquè punt, cal puntualitzar que qualsevol soci amb veu i vot pot presentar-se com a candidat a membre de la Junta. La nova candidatura ha de ser anunciada a la Junta actual durant els 15 dies anteriors de la data de l'assemblea.

LA JUNTA

Dia	Mes	Hora	Motiu	Activitat
4	GENER	5 Tarda	23a DIADA DEL SOCI	Audició i ball
1	FEBRER	5 Tarda	FESTA DE LA CANDELERA	Audició i ball
7	MARÇ	5 Tarda	FESTA FI D'HIVERN	Audició i ball
24	JUNY	6 Tarda	FESTA DE SANT JOAN	Audició i ball
3	JULIOL	10 Nit	10a NIT D'ESTIU	Audició i ball
28	AGOST	2/4 11 Nit	23a NIT DE LA SARDANA	Doble audició
11	SETEMBRE	6 Tarda	DIADA NACIONAL	Audició
14	NOVEMBRE	5 Tarda	FESTA PETITA	Audició i castanyada
12	DESEMBRE	5 Tarda	FESTA DE SANTA LLÚCIA	Audició i ball

Els Pastorets

Enguany els Pastorets de Vidreres van escenificar l'obra "El missatger del Cel", que va ser seguida per uns quatre-cents cinquanta espectadors que van omplir la sala els dies vint-i-sis i vint-i-vuit de desembre. A la fotografia, els joves actors i actrius acompanyats per l'equip tècnic i directiu. Foto Estudi Albert.

El Programa Immigració 2003 selecciona un projecte a Vidreres

La Fundació "la Caixa" promou la promoció de la interculturalitat

La Fundació "la Caixa" ha seleccionat un projecte de promoció de la interculturalitat impulsat pel Grup Intercultural Jamia Kafo de Vidreres. El projecte ha rebut un ajut d'11.000 euros i forma part del Programa Immigració 2003 al qual la Fundació "la Caixa" ha destinat més d'1,6 milions d'euros que es reparteixen entre els 104 projectes de tota Espanya presentats per entitats que treballen per la integració social i millora de la qualitat de vida dels col·lectius de persones immigrants, 34 d'elles de Catalunya i dotades amb un ajut global de 505.870 euros.

El projecte "Treballem la interculturalitat" del Grup Intercultural Jamia Kafo de Vidreres, seleccionat per la Fundació "la Caixa" al seu Programa Immigració 2003, se centra en l'organització de tallers d'alfabetització per a persones immigrades, habilitats socials, costura, bricolatge, cuina i informàtica, i en la realització de classes d'àrab per adults, i de la gestió d'una borsa de treball i habitatge. El Grup Intercultural Jamia Kafo és una entitat creada el 1997 de la confluència de voluntaris i immigrants àrabs i subsaharians en la idea de crear un grup d'intercanvi intercultural, d'amistat i de projectes. Una de les seves primeres actuacions va ser organitzar uns cursos d'alfabetització en llengua catalana per a les dones immigrants i la creació d'un servei de guarderia per tenir cura dels seus infants mentre assistien a classe. Aquesta iniciativa també vol facilitar l'aprenentatge de la llengua catalana entre el

col·lectiu immigrant de Vidreres, una població que compta amb un important col·lectiu de persones immigrades procedents majoritàriament de Gàmbia, Senegal, Malí, Marroc, Xile i Colòmbia.

104 projectes per tot Espanya

La Fundació "la Caixa", en el marc dels seus programes socials, dóna suport a les iniciatives que treballen en la integració i la millora de la qualitat de vida dels diferents col·lectius d'immigrants. I ho fa mitjançant les iniciatives impulsades per diferents entitats cíviques del país i seleccionades pel Programa Immigració 2003, que s'emmarca directament en les Convocatòries d'Iniciatives Socials posades en marxa el 1999 i adreçades a col·lectius en risc de marginació i exclusió social. L'objectiu majoritari d'aquestes iniciatives és l'acolliment, atenció i integració de la població immigrant, normalitzant la seva situació i potenciant la seva formació i inserció laboral mitjançant l'aprenentatge de l'idioma i una correcta capacitat professional. El principal àmbit d'intervenció d'aquestes iniciatives és l'educació, especialment, la dels menors, com la millor i principal eina per aconseguir la integració social dels immigrants.

Altres iniciatives

La Fundació "la Caixa" dedica una part molt important dels seus pressupostos a l'àmbit social en el qual s'inclouen el programa d'immigració, el de marginació o exclusió social, el de persones discapacitades i el d'inserció laboral de persones amb discapacitat. A través d'aquests programes, creats el 1999, es col·labora amb entitats sense ànim de lucre de tot el país que treballen amb

Signatura del conveni amb la Fundació "la Caixa".
Fotos: Foto Estudi Albert.

aquests col·lectius. La Fundació també dedica una atenció especial a la gent gran, fomentant el seu paper actiu a la societat actual i a la millora de la qualitat de vida de persones que pateixen malalties de gran impacte social com l'Alzheimer, la

Sida o el càncer. La cooperació internacional als països del Tercer Món i la investigació oncològica i en malalties neurodegeneratives són altres dels programes que la Fundació "la Caixa" du a terme en l'àmbit social

Per més informació, demaneu per Berta Jardí, del Departament de Comunicació de la Fundació "la Caixa", trucant al telèfon 93 404 61 31.

FUNDACIÓ "LA CAIXA"

El treball de Jamia Kafo

Subvencions i col·laboracions

El dia 12 de novembre d'enguany vam signar, per segona vegada, un conveni de col·laboració amb la Fundació "la Caixa", dins el projecte "Ampliació i aprofundiment del projecte Treballem la Interculturalitat a Vidreres". Alhora, també comptem amb el suport de la Generalitat de Catalunya - Direcció General de Formació d'Adults, de la Diputació de Girona i de l'Ajuntament de Vidreres.

Dins el projecte que hem presentat, hi englobem diverses activitats per executar al llarg d'un parell d'anys. Creiem que la proposta és interessant i que la seva posada en pràctica significarà un salt qualitatiu important per al treball intercultural del poble.

Com hem fet al llarg d'aquests anys, seguim treballant aspectes com l'alfabetització en català del col·lectiu immigrant del poble o el treball intercultural a diversos àmbits.

Des del voluntariat de l'associació volem donar el nostre agraïment a les institucions i particulars que ens han donat suport durant aquests anys, tot prenent el compromís de continuar amb la tasca.

Convenis

També volem fer públic que el Grup Intercultural Jamia Kafo ha signat un conveni de col·laboració amb la Universitat de Girona, concretament amb la Facultat de Ciències de l'Educació, en el qual s'ofereixen places de pràctiques universitàries per a estudiants dels

Jamia Kafo amb l'associació Almería Acoge.

últims cursos.

Aquest conveni té una vigència de tres anys, en els quals l'associació treballarà conjuntament amb la Universitat de Girona.

Formació del voluntariat

Dins el marc del nou projecte que encetem, un grup de voluntàries de l'associació hem fet una sortida a Almeria, els dies 20, 21, 22 i 23 de novembre d'enguany, per tal de conèixer de primera mà el treball que realitzen diverses entitats i institucions de la zona, que té un alt percentatge de població immigrada.

Hem mantingut contactes, entre d'altres, amb Almería Acoge, Cruz Roja Almería, CCOO Almería i ATAESRO (Asociación de Trabajadores Agrícolas Emigrantes Senegaleses de Roquetas de Mar).

També hem donat a conèixer la nostra associació i el nostre poble i hem creat una xarxa d'intercanvis per tal de treballar conjuntament.

Crida al voluntariat

Aprofitem per fer una crida a totes aquelles persones que vulguin col·laborar amb l'associació, ja sigui per donar suport en les diverses activitats que l'entitat té previstes o bé per formar part del voluntariat que dona classes d'alfabetització en català a les persones immigrades. Només cal que us poseu en contacte amb nosaltres, a la seu de l'entitat (c/ Orient, 115 - CEIP St. Iscle, els dimarts i els divendres de 9 a 10 de la nit) o per correu electrònic a l'adreça jamiakafo@hotmail.com

GRUP INTERCULTURAL JAMIA KAFO

La veu del campanar

Si com diu el refrany popular a "any nou, vida nova", també podem dir que a "curs nou, vida nova".

És així com ha començat el nou curs parroquial, que té com a màxim protagonista la catequesi, junt a una multitud d'altres serveis que l'Església ofereix al poble, com ara Càritas, Mans Unides, el grup d'adolescents de la parròquia, etc., que també han iniciat un camí nou, ple de reptes. A continuació, passem a explicar algunes de les activitats d'aquest curs 2003-2004.

Representació del Poema de Nadal de Josep M. de Sagarra

Cinc persones, i una magnífica recitació, van ser els protagonistes del Poema de Nadal de Josep M. de Sagarra, un dels principals escriptors en llengua catalana. La representació, que va tenir lloc a l'Església Parroquial, el 28 de desembre, amb motiu de les festes nadalenques, va rebre el suport unànime d'un públic considerable, amb un llarg aplaudiment al final de l'acte, i que espera repetir una actuació com aquesta amb el Grup Teatral Vidreenc.

En aquest sentit, seria interessant que els artistes d'aquest grup continuessin oferint-nos representacions semblants, com una "passió" amb motiu de la Quaresma o Setmana Santa; el seu treball mereix el nostre reconeixement. Moltes felicitats, i moltes gràcies.

Missa familiar d'inauguració de curs

Solidaritat, sinceritat, respecte i alegria. Amb aquests quatre lemes com a eix central de la missa familiar d'inici de curs, un grup de nens, amb els seus pares i catequistes, vàrem celebrar l'inici del curs de catequesi. La lectura, l'enriquiment en la fe, la companyonia, les activitats extraescolars, etc. van ser motius d'ofrena a través d'objectes representatius que varen donar relleu a la importància de les coses senzilles i quotidianes. Aquesta ha estat la primera de les tres misses del curs de catequesi, cadascuna corresponen amb els temps litúrgics més representatius. La següent va tenir lloc amb motiu de l'Advent, que és temps de preparació per al Nadal.

Presentació de l'Agenda Llatino-americana 2004 a Vidreres

El dia 27 de desembre, a les 8 del vespre, a la Sala d'Actes de l'Ajuntament, va tenir lloc la presentació de l'Agenda Llatino-americana 2004, amb el lema "Com hauria de ser l'altre món possible". L'acte va ser organitzat per Càritas de Vidreres amb la col·laboració de l'Ajuntament de Vidreres.

L'Agenda 2004 la podem destacar com un somni col·lectiu, moltes veus, en fantasia comunitària, somiant els diversos aspectes, elements, dimensions de l'altre món que és possible i que volem que sigui real. La presentació va anar a càrrec de Jordi Planas, membre de Justícia i Pau.

PARRÒQUIA DE SANTA MARIA DE VIDRERES

Foto de grup amb els nens i nenes de la catequesi amb els seus catequistes.

Llarga vida al rock & roll!

Naixem escoltant cançons de bressol i cantant alguna cosa d'una nina dalt d'un cotxe (cançó força psicotròpica per cert). Imparables aniversaris amb la seva cançó i acampades amb fulard on apareix algú rascant quatre acords amb la guitarra. Més tard passem llargues hores a l'habitació, amb el tocadiscs a tot drap i empenyats amb vés a saber qui o què, mentre pensem en allò que algun dia voldrem ser. Aquest dia no sol arribar i aprofitem per sortir amb els amics a escoltar un grup que ens sembla increïble. Decidim fer-nos nostre un gran tema, el qual compartim amb aquella persona amb qui alguns entren a un solemne edifici per sortir-ne, segons he sentit a dir, més units que mai. Arriben els nens (uns petits éssers sense cap botó on fiqui *off*) i ens recordem que dalt del cotxe hi ha una nina. Són dies d'una fraternal amistat amb els bancs, cases asseguradores i tants altres organismes que existeixen únicament amb el propòsit de fer-nos feliços (gràcies!). En fi, fins i tot en el darrer instant ens acomiadem amb una suggeridora marxa fúnebre. Sembla que ens passem la vida fabricant la banda sonora per a la nostra pel·lícula, i ningú millor que nosaltres mateixos per fer-ho i una cosa és segura: no n'hi haurà dos d'iguals.

Doncs bé, uns quants vidrerencs ens hem arreplegat sota el nom de VidCore, amb el propòsit d'ampliar l'oferta musical al poble. Està molt bé la cobla, però també són necessàries guitarres cridant al compàs d'una matxucant bateria. Calen estils per a tothom i nosaltres ens disposem a posar-hi el nostre. El nostre objectiu, com tot en aquesta vida, és difús. De moment ens conformem en organitzar de tant en tant algun concert i potser fins i tot algun dia una petita sala de música, on tothom hi pugui fer la seva. Però mentrestant anirem cridant llarga vida al rock & roll i a gustos... COLORS!

VIDCORE
VIDCORE@YAHOO.ES

Un moment de l'actuació del guitarrista flamenc Diego Cortés.
Foto: Montse Vila.

Festa de Sant Iscle i Santa Victòria

El cap de setmana dels dies 15 i 16 de novembre de 2003, Vidreres va celebrar la seva festa petita en honor de Sant Iscle i Santa Victòria, patrons del municipi.

La festa es va iniciar el dissabte a les 4 de la tarda amb un campionat local de futbolí humà que, organitzat pel Grup d'Esplai Vidrerenc, es va dur a terme a la plaça Lluís Companys, i va continuar a les 8 del vespre amb la celebrada actuació del reputat guitarrista flamenc *Diego Cortés*. La jornada es va cloure de matinada amb un concert de rock que va comptar amb la participació dels grups locals *Volk-1*, *Memori Kool* i *Outbreac*, i de la banda forana *Tokio Sex Destruction*.

L'endemà al matí hi va haver una exposició de vehicles antics a la plaça Lluís Companys i es va celebrar la tradicional missa en honor de Sant Iscle i Santa Victòria, ofici que va comptar amb l'acompanyament de la *Coral Sant Jaume de Salt*, que tot seguit va oferir un interessant concert de cant coral.

A la tarda, la cobla *Foment de la Sardana* va oferir una audició de sardanes que, organitzada per l'Agrupació Sardanista Bella Dansa, va tenir lloc als horts d'en Pere Pau.

El punt i final a la festa va posar-lo la representació de l'obra "L'esperit burleta" a càrrec del grup *A.T. En fi, teatre*, una representació teatral que, organitzada pel Grup Teatral Vidrerenc, es va fer a les 7 de la tarda a la Sala Municipal del Casino la Unió.

Vidreres vol ser sostenible

Aquesta és la principal conclusió del total de 13 hores de fòrums de l'Agenda 21 de Vidreres. Uns cinquanta vidrerencs ja han dit la seva en els diferents fòrums sobre temes com els espais naturals, recs i rieres, urbanitzacions, sorolls o la futura deixalleria. Les conclusions dels diversos fòrums es varen presentar amb motiu de la celebració del 1r aniversari de l'Aula de Natura - Centre Cívic de Vidreres amb un cicle de xerrades i sortides que es va dur a terme els diumenges dies 12 i 19 d'octubre i 9 i 30 de novembre de 2003 i que van donar pas a la celebració de les jornades sobre "El futur de l'espai natural de l'Ardenya-Cadiretes (per als vidrerencs, les muntanyes de Caulès)" els dies 12, 13 i 14 de desembre.

L'objectiu de l'Agenda 21 és entendre Vidreres com un organisme viu, fer-ne un diagnòstic i posar remei a les causes dels problemes. I com en molts pobles, tenim problemes mediambientals, i així ho veuen els qui han participat en els fòrums. A partir de l'any que ve es definiran les accions a seguir per afrontar les diferents problemàtiques.

En el Fòrum de Medi Natural s'ha valorat el següent:

- L'abandonament de l'activitat agrícola i forestal
- La necessitat de millorar la xarxa de camins

En el Fòrum d'Urbanisme s'ha presentat el projecte d'Anella Verda, una proposta per unir els equipaments municipals i centres d'interès del poble, a través d'un bicicarril, i a l'hora promovent els punts d'enllaç cap a altres itineraris o llocs d'interès.

En el Fòrum d'Ecologia Urbana s'ha parlat d'acollida d'immigrants, interculturalitat, contaminació acústica i turisme:

- El problema de l'ATO sembla encaminat gràcies a la nova normativa, però encara no està resolt.
- Sobre la interculturalitat s'han destacat la necessitat de parlar als immigrants en català.
- La inversió en l'educació encara sembla la millor opció per afrontar els reptes del futur. Entre altres accions, des de l'Aula de Natura - Centre Cívic de Vidreres s'organitzen unes jornades sobre la Qualitat i l'Educació Ambiental.
- Sobre la necessitat de promoure Vidreres com a poble gastronòmic i pels valors naturals del seu entorn. Destaquen els espais naturals i el Castell de Sant Iscle com a reclams.
- Les propostes de dues cases de turisme rural al municipi com a opcions per promoure un turisme compatible amb l'estil de Vidreres.

En el Fòrum de Residus s'ha presentat el projecte de deixalleria i de la recollida

AVISOS I INFORMACIÓ
Presentació i celebració del Ier. aniversari de l'Aula de Natura Centre Cívic de Vidreres.
 A les 18 del matí organitzat i coordinat pel projecte de l'Agenda 21 i promogut pel Servei d'Espais Verds.
 A les 19 del matí taller de consciència de com veure el paisatge i com relacionar-se amb el paisatge d'un nou punt de vista.
INFORMACIÓ DE D'ACTIVITATS
 El dia 12 i 19 d'octubre i els dies 9 i 30 de novembre de 2003.
 El dia 12 i 13 de desembre de 2003.
INFORMACIÓ DE D'ACTIVITATS
 El dia 12 i 13 de desembre de 2003.
INFORMACIÓ DE D'ACTIVITATS
 El dia 12 i 13 de desembre de 2003.

Logo Ajuntament de Vidreres, Logo Agenda 21, Logo Departament de Medi Ambient i Territori, Logo Departament de Turisme.

selectiva de la fracció orgànica que s'iniciarà un cop estiguin enllestides les obres de la deixalleria.

- La nova Llei de residus incrementa els impostos en la recollida de residus i s'haurà d'incrementar la recollida selectiva per poder estalviar. Aquesta mesura requerirà de l'esforç de tothom, implicarà reduir, reutilitzar i reciclar cada vegada més.
- La nova deixalleria, que s'ubicarà al costat del cementiri nou, serà un equipament que ens ajudarà a fer-ho més fàcil.
- El sistema de recollida porta a porta podrà ser una solució per treure els contenidors verds dels carrers.

Si vols dir la teva, encara pots fer-ho. Explica'ns com veus i com t'agradaria que fos Vidreres durant els propers deu o vint anys. Dedica-hi una estona a pensar-ho, val la pena. Vine a l'Aula de Natura - Centre Cívic de Vidreres i recollirem les teves aportacions.

Aula de Natura - C.C.V.

C/ Orient, 122 - 17411 Vidreres

Tel. 972 87 50 85 - Fax: 972 85 00 50

Conclusions de les jornades "El futur de l'espai natural l'Ardenya-Cadiretes"

Els ajuntaments de Tossa de Mar, Lloret de Mar, Llagostera, Sant Feliu de Guíxols, Santa Cristina d'Aro, Caldes de Malavella i Vidreres han fet palesa la seva voluntat de crear el Consorci de l'Ardenya-Cadiretes, en considerar que es tracta de la millor eina per tal de gestionar i protegir aquest espai natural. La creació del Consorci, que compta amb el suport de la Generalitat i la Diputació, entre d'altres institucions, va ser una de les principals conclusions de les jornades sobre aquest espai natural comú als esmentats municipis que es van dur a terme a Vidreres els dies 12, 13 i 14 de desembre de 2003 i que també van permetre debatre i donar a conèixer la diagnosi sobre el Pla Estratègic del Massís Ardenya-Cadiretes (PEMAC).

Les jornades es van caracteritzar per la qualitat i diversitat dels ponents i les temàtiques a tractar, tant en les conferències com en les taules de debat, i pel fet que la majoria dels 150 assistents tenien un perfil professional força tècnic: estudiants, professors d'universitat, investigadors del CSIC, tècnics de medi ambient, regidors i responsable de diverses institucions, entre d'altres.

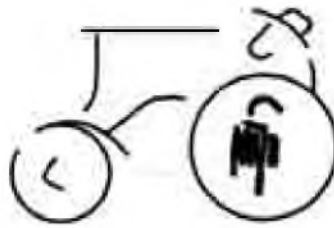
En les jornades es va apuntar que la inexistència d'un Pla Especial per a la protecció del medi natural amb pressupostos assignats, la pressió urbanística, l'alt risc d'incendis, el progressiu abandonament de la població rural i de l'explotació silvícola i la sobreqüentació eren les principals amenaces per al Massís de l'Ardenya-Cadiretes. Contràriament, es van destacar com a elements positius de cara el futur la presència de grans valors paisatgístics, culturals, històrics i naturals i el suport dels municipis i l'administració al PEMAC i a la creació del Consorci.

Com a conclusió general, es va destacar que calia una planificació i coordinació per tal d'afavorir les sinergies entre les iniciatives locals existents, així com per afavorir-ne de noves.

Quant al PEMAC, cal ressaltar que ha de permetre disposar d'una estratègia global, des del punt de vista econòmic, social, cultural, mediambiental i territorial, per tal d'encaminar la gestió i protecció del massís. L'anàlisi estratègic permetrà organitzar la informació existent per a la presa de decisions, en base a la identificació de les debilitats i fortaleces internes i la determinació de les amenaces i oportunitats externes. Concretament, els àmbits de treball del PEMAC són la protecció del massís, patrimoni natural i cultural, gestió forestal, prevenció d'incendis, desenvolupament rural, gestió del litoral, turisme, educació ambiental i divulgació.

Fira de Tractoristes de Vidreres

8 i 9 de maig de 2004

Vidrerenca i vidrerenques:

No som gent que solem escriure al Rec Clar per dirigir-nos als nostres vilatans. Enguany, no obstant, tenim motius suficients per fer-ho, ja que els objectius marcats van molt més enllà de les fires anteriors. En les anteriors, sempre hem intentat simular al màxim possible el món rural, fent coses tan inversemblants com el paller més gran del món, o la construcció de la façana d'una masia, o fins i tot, muntant un bosc amb tot tipus de vegetació.

Can Rajol. Foto: Xavier Jorquera.

Enguany, però, les coses aniran molt més enllà. Un dels lemes, encara que una mica irònic, podria ser "ja no enganyem a ningú". I és que ara la fira canvia d'ubicació i es farà en un entorn rural sense simulacions: la seu central serà una casa de pagès (Can Rajol). La casa està voltada de grans camps, horts i boscos, i en cada espai s'hi farà tot tipus de demostracions, mostres, concursos i activitats que tenen o tenien lloc en el passat en aquests àmbits rurals. Val a dir, també, que tot anirà a la vegada enfocant en un tipus d'explotacions dels camps i boscos en desenvolupament sostenible. És a dir, en tot moment s'actuarà de forma com a "model a seguir" per a les explotacions dels recursos naturals per tal que no alterin negativament el futur del nostre medi. Aquest és un avanç del programa de la Fira-2004, encara no del tot definitiu:

Programa de demostracions, activitats i mostres

1. RESTAURACIÓ D'UNA AUTÈNTICA MASIA
2. DESENVOLUPAMENT DE LA VIDA EN L'ENTORN D'UNA CASA DE PAGÈS
3. LA SOSTENIBILITAT DEL BOSC

4. CONCURSOS: Campionat del món del Pagès de Ferro; tractoristes; xerracs...
5. TROBADES: Cotxes i motos clàssiques; tractors; tractores,...
6. MOSTRA D'ARTESANS
7. DEMOSTRACIONS DEL PROCÉS ARTESANAL DEL PA
8. MOSTRES DE BESTIAR
9. EXPOSICIÓ SOBRE ELS ALIMENTS TRANSGÈNICS
10. DEBAT SOBRE ELS ALIMENTS TRANSGÈNICS
11. CONSTRUCCIÓ DEL PALLER MÉS GRAN DEL MÓN (Rècord Guinness)
12. ORGANITZACIÓ DE JOCS TRADICIONALS
13. ESPECTACLES
14. CONTES A LA VORA DEL FOC
15. MOSTRA DE CARRUATGES ANTICS
16. EXPOSICIÓ: ELS GRANS INVENTS DE LA HISTÒRIA
17. EXPOSICIÓ DEL JACIMENT ARQUEOLÒGIC DE VIDRERES (Pi de la Lliura, Edat de Bronze)
18. HOMENATGE DEL POBLE DE VIDRERES A L'HOMME MÉS VELL DEL MÓN (114 anys) I/O DEL POBLE
19. EL POU DE LES IL·LUSIONS

Tota aquesta activitat ens ve reforçada i recolzada pel pacte firmat entre l'Ajuntament i el Fòrum Universal de les Cultures de Barcelona, signat a Vidreres el passat dia 16 de gener. Ells mateixos ens han donat el seu suport per a la fira, i tant és així que vendran el nostre nom en el seus mitjans de comunicació amb el títol "Fira de Tractoristes de Vidreres: la sostenibilitat en l'àmbit rural".

Aquest tracte ens dona més força i dinamisme a la fira i ressò d'aquesta a les vil·les del voltant i a la resta del país. És per això que nosaltres mateixos, els de dins de la Fira, estem més motivats que mai, encara que també aprofitem per dir que qualsevol persona que desitgi voluntàriament ajudar i col·laborar amb nosaltres per aportar-hi el seu granet de sorra, encara que sigui donant idees, hi serà molt benvinguda. Estem segurs que aquest any, i gràcies a l'esforç de tots i totes, se sentirà a parlar de la fira, la nostra Fira de Tractoristes.

Projecte Comenius

Trobada a Irlanda

Els impressionants penya-segats de Moher.

Tres mestres del CEIP Salvador Espriu vam passar cinc dies a Irlanda el passat mes de novembre, per tal de coordinar-nos amb les diferents escoles participants en el Projecte Comenius: Romania, França, Irlanda i Espanya (cap al final de l'estada, ja van aprendre que més que Espanya, nosaltres pertanyíem a Catalunya i en lloc de dir-nos *adiós*, ja ens deien *adéu*). Us intentarem explicar la nostra experiència i el nostre treball allà.

Començarem per una mica de geografia. L'illa d'Irlanda té una superfície d'uns 84.430 Km². Està situada en l'Oceà Atlàntic al nord-oest d'Europa, separada de Gran Bretanya pel mar d'Irlanda. La República d'Irlanda ocupa un 85% de l'illa, ja que la resta, Irlanda del Nord, forma part del Regne Unit.

El paisatge de l'illa des de dalt l'avió el definirem com un conjunt de prats amb

tots els verds del món i milers de taquetes blanques, que són els xais i les ovelles que hi pasturen. Tocant de peus a terra, vam baixar a l'aeroport de Shannon i allà ja ens esperaven els mestres de l'escola d'Ennis per fer-nos de guies de la nostra estada. Ja d'entrada dues grans dificultats, acostumar-nos a la conducció pel costat contrari del que estem acostumats i el segon problema més greu, comunicar-nos en una llengua que no dominem. Per sort nostra, dues de les mestres franceses, de l'escola de Sant Pau de Fenollet, parlaven el castellà.

Bé, la ciutat d'Ennis té uns 20.000 habitants i tret d'una part antiga amb un parell de carrers més importants, el que més ens va sobtar és la seva enorme extensió, amb cap edifici alt i totes les cases envoltades dels seus prats verds. De seguida vam poder comprovar que el cel sol ser força tapat, que hi plou sovint, que tothom es mulla, ja que fan servir molt poc els parai-gües, però que també hi ha estones en

què llueix el sol i li dóna un encant especial a tot, i com no, fa sortir uns arcs de Sant Martí preciosos i ho diem amb plural perquè en vam veure dos de cop.

La nostra primera visita a l'escola Na mBraithere d'Ennis ens va sorprendre per diferents coses:

- No és una escola laica sinó catòlica, tot de símbols a les parets ens ho anaven recordant: el Sant Pare, la Verge Maria... El director de l'escola és un frare i un parell de professors també ho són.
- Estèticament, l'escola no és maca, estava formada per un nucli central i diferents dependències adossades, algunes de barracots com el nostre IES.
- El mobiliari interior de les classes és força vell i les classes molt petites i atapeïdes, gairebé no es podien moure del seient. En contrapartida, tot l'alumnat és molt més tranquil que el nostre, molt atents a la nostra visita i amb moltes ganes de preguntar-nos coses i apren-

La música té gran importància a la societat irlandesa.

Les mestres catalanes amb col·legues del projecte.

dre de la nostra estada allà. Tenien una aula d'informàtica molt ben equipada amb uns 25 ordinadors i amb totes les noves tecnologies, canó de vídeo inclòs.

- L'escola estava molt ben adornada amb tot de cartells i de materials penjats a les parets que feien referència als quatre països participants en el projecte.
- A l'escola vam poder comprovar que hi ha dues matèries a les quals donen molta importància, la música i el hurling. La música és una passió nacional, no falta enlloc, flota en l'aire de qualsevol carrer i també a l'escola. Ens varen preparar un recital en una mena de teatre de l'escola i vam quedar meravellats de com toquen els violins, les flautes i de com ballen les seves danses tradicionals. I el segon, el hurling, és un joc, es veu que molt antic, de tradició celta, que juguen a les hores del pati i d'educació física amb unes pilotetes petites de pell i uns pals especials i uns cascos molt grossos, és un joc ràpid i que requereix molta coordinació de moviments. Vam poder veure un entrenament, però el dia del partit la pluja ens va fastiguejar l'espectacle. A les classes petites i atapeïdes cal afegir-hi tots els estris per jugar al hurling.
- Els alumnes tenen dos uniformes, un xandall d'un color blau elèctric i un conjunt més de mudar amb camisa i corbata, però pel que vam poder comprovar el de més acceptació és el xandall. Ens preguntaven si nosaltres

també els fèiem portar uniforme i quan els dèiem que no, protestaven perquè a ells també els agradaria fer el mateix.

- Una altra cosa curiosa és que quan toca el timbre del pati: els aproximadament 25 mestres entren de cop a la sala de professors, on tenen tot un pany de paret amb uns clauets i unes tasses penjades per la nansa, cadascú agafa la seva tassa, es prepara el seu te o cafè i quan han acabat es renten la tassa i la tornen a desar al seu clauet.
 - Fan un horari semblant al nostre, de matí i tarda, sense servei de menjador, però vam quedar molt parats de l'escola francesa, que el dimecres no treballen, però en contrapartida fan 6 hores lectives diàries, i de l'escola de Romania, que per problemes d'espai i d'infraestructura treballen els de primària al matí i en les mateixes aules els de secundària a les tardes. Bé, el servei de menjador no és d'estranyar, perquè en aquests països els seus dinars són per passar molta gana, comparats amb els nostres, mengen uns mini-entrepans de pa de motlle en forma de triangle i ja han dinat.
- La trobada va servir per acordar els eixos de treball comú de les quatre escoles per al curs 2003-2004. Mantindrem un contacte mensual. Cada cicle amb un país diferent. Cicle Inicial amb França en castellà, cicle Mitjà amb Romania en anglès i cicle Superior amb Irlanda també en anglès, mentre que Educació Infantil mantindrà col·laboracions més

esporàdiques. El mes de novembre ja ens vam enviar unes presentacions dels diferents alumnes de les classes i el desembre unes felicitacions de Nadal col·lectives.

També vam acordar celebrar les cantades de nadalles amb cançons típiques dels diferents països participants. Els nostres nens i nenes ja han cantat en anglès, francès i romanès.

I finalment vam decidir elaborar, per al proper mes de maig, a posar en comú a la trobada de Romania, un vídeo i un tríptic de presentació de les diferents activitats extraescolars que poden fer els alumnes de les nostres escoles i segurament que en podrem treure boniques conclusions que ens enriquiran a tots. De moment, ja vam poder esbrinar diferències més que notables, com per exemple que els nens i nenes de Romania no fan cap activitat fora de l'horari escolar, ja que es passen les estones ajudant als pares en tasques agrícoles.

A part del treball més pedagògic, també ens van portar a conèixer una mica la zona del Comtat de Clare: els impressionants penya-segats de Moher, de més de 600 metres d'alçada, els altiplans de calcària del Burren, on la pluja ha fragmentat el sòl en mil i un rierons petits on a la primavera i a l'estiu hi viuen un munt de flors precioses, la bonica ciutat medieval de Limerick amb el seu King John's Castle i St.Mary's Cathedral, també el Bunratty Castle un formidable castell del S. XV,

un dels més bonics d'Irlanda i el parc folklòric que l'envolta i que recrea la vida irlandesa de principis de segle, l'alegre ciutat universitària de Galway, on vam anar de "shopping", i de lluny també vam poder veure les tres illes Aran, un autèntic baluard de la cultura tradicional irlandesa, famoses pels seus jerseis.

Als vespres fèiem vida social als pubs, que són els locals on es beu (naturalment cervesa negra Guinness, la beguda nacional per excel·lència), es canta, s'escolta música, es balla, es fa tertúlia i a les hores dels àpats s'hi pot mig menjar. Vam comprovar que els pubs estan estretament lligats a la vida dels irlandesos i que al vespre aquests locals estan plens de gom a gom.

Ens van tractar molt bé, ens van preparar una bonica recepció a l'Ajuntament de la ciutat, amb un pica-pica, uns regals, uns parlaments i una pila de famílies de parla espanyola, francesa i romanesa perquè ens sentíssim ben acompanyats. Les paraules hospitalitat i afabilitat definirien com ens vam sentir allà lluny de casa nostra.

CEIP SALVADOR ESPRIU

Sortida a Barcelona

El passat 11 de novembre els alumnes de primer de batxillerat vam anar a Barcelona a visitar el Parc Güell, el CaixaFòrum i el Teatre Nacional per veure l'obra "Primera Plana".

El dia va començar a dos quarts de nou del matí. Alumnes i professors vam pujar a l'autobús i vam fer via cap a Barcelona, on ens esperava una llarga jornada plena d'activitats lúdiques i culturals.

En arribar, el primer que vam fer va ser anar al Parc Güell, una de les obres més conegudes del genial arquitecte Antoni Gaudí. Allà, vam haver de realitzar un seguit d'activitats per l'àrea de català relacionades amb el que s'hi podia contemplar.

Després de la curta visita a la ciutat jardí -hi vam estar poc més d'una hora- ens vam dirigir al CaixaFòrum, on ens vam dividir en dos grups. Allà vam poder observar una magnífica exposició de fotografies del reconegut fotògraf Henri Cartier-Bresson. Seguint el full d'activitats, cadascú va haver de triar la fotografia que més li agradés i contestar un seguit de preguntes corresponents a l'àrea de filosofia.

Finalitzada la visita, ens vam dirigir al centre comercial Les Glòries, on vam dinar i qui més qui menys va fer alguna compra.

A les cinc de la tarda ens vam retrobar i tots junts ens vam dirigir al Teatre Nacional, on vam assistir a la representació teatral "Primera Plana". Aquesta obra és protagonitzada per un gran nombre d'actors, alguns dels quals ens eren molt familiars a causa de la seva intervenció en algunes de les sèries de més audiència de Televisió de Catalunya.

La representació va ser llarga, així que fins a tres quarts de nou no vam abandonar la sala d'actes per dirigir-nos ràpidament a l'autobús per retornar a Vidreres i Maçanet, on no vam arribar fins que van ser quarts d'onze.

MARIA COSTA I MERITXELL SOLÉ
IES VIDRERES

PowerPoint sobre Vidreres

Som els alumnes de 6è del col·legi Sant Iscle i ens hem proposat de fer un treball de recerca sobre alguns dels llocs més representatius del nostre poble. Per fer el treball hem format vuit grups de tres alumnes i cada grup s'ha especialitzat en una entitat diferent. Ens hem basat en els següents edificis:

L'AJUNTAMENT: L'hem estudiat l'Helena Xirgu, la Sandra Mollfulleda i la Cristina Candellera. Vam recollir informació sobre l'estructura i també vam explicar com era la gent que hi treballava, què hi feien...

EL CASINO: El treball sobre aquest edifici el van fer en Fabian, en Marc Solé i la Cristina Garcia. Vam recollir la informació d'un llibre de l'Ajuntament i vam fer una visita al Tigre.

L'ESGLÉSIA: L'hem investigada l'Elena Gómez, la Neus Relañó i l'Elisabeth

Mondéjar. Ens hem centrat en l'estructura i una mica en la història. La informació l'hem obtingut d'una revista de Vidreres i d'una entrevista amb el capellà.

EL CAP: L'hem fet els següents alumnes: Alba Moreno, Sufian Larach i Constanza Carolina Oyanedel. Hem dut la informació d'un llibre del CAP on posava qui hi treballava, quants pacients tenen per setmana, quin tipus de metges hi ha...

LA LLAR DE JUBILATS: Aquest edifici l'hem treballat i estudiat els següents alumnes: Sandra Alcaide, Miriam Gracia i Lúdia Aparicio. Vam anar al centre per saber i rebre molta més informació de la que ja teníem; ens en van donar molta, i ens van deixar fer moltes fotografies.

L'ATO: Aquesta fàbrica l'hem visitada en Gabriel Agües, l'Albert Sesé i la Thaïs Redorta. Ens van donar informació sobre el procés d'elaboració de la llet i com està formada l'empresa.

EL CENTRE CÍVIC: Aquest centre l'hem fet l'Erio Serrano, la Sandra Gironès i l'Alba Antequera. Vam treure la informació d'una revista.

L'ESCOLA ST. ISCLE: L'hem fet en Miquel Agües, en Brian i l'Alfonso. Vam treure la informació fent un entrevista al director de l'escola.

La finalitat d'aquest treball, a més de ser de recerca, també és d'imatges, amb el programa PowerPoint. El PowerPoint és un programa informàtic que permet crear una presentació de diapositives a la qual s'hi pot afegir el text.

Per això vam fer un recull de fotografies amb una càmera digital. I, utilitzant aquest programa, hem elaborat tots els apartats del treball. Aquests els podreu trobar més endavant a la pàgina web de l'escola St. Iscle: <http://www.xtec.es/ceip-santisacle-vidreres>

ELS ALUMNES DE 6È DEL CEIP SANT ISCLE

El futbol a Vidreres

Aprofitant l'oportunitat que ens ofereix El REC CLAR, la Junta de l'Sporting Vidrerenc vol agrair el suport rebut per part de totes les empreses i negocis que un any més o per primera vegada ens donen suport.

Alhora, la Junta es gratifica del nombre de socis i simpatitzants que el club de futbol de Vidreres va adquirint de nou o renova. Gràcies a ells la il·lusió del principi creix dia a dia.

Per últim, cal reiterar el nostre desig que aquest club arrelí en el teixit social vidrerenc i que aquest any que estrenem ens porti els èxits que anhelem. Nosaltres no escatimarem cap esforç per assolir-los.

SPORTING VIDRERENCA

Primer equip de l'Sporting Vidrerenc. Temporada 2003-2004.

Equip dels veterans de l'Sporting Vidrerenc. Temporada 2003-2004.

Bàrbara Ramon queda segona en el cros de Vidreres

L'atleta vidrerenc Bàrbara Ramon (Girona CB) va quedar segona en el cros de Vidreres, prova disputada el diumenge 23 de novembre de 2003 que va guanyar la seva companya de club Encarna Núñez, mentre que el tercer lloc fou per a la veterana atleta Isabel Bielsa. A més del segon lloc en la classificació absoluta femenina, Bàrbara Ramon va ser la millor atleta promesa, mentre que Isabel Bielsa va proclamar-se guanyadora de la categoria de veteranes. Cal destacar també que la jove vidrerenc Paula Vallvé va quedar tercera en la categoria prebenjamí femenina i que el cros d'enguany no va comptar amb la participació de l'atleta local Gemma Masnou.

En homes, el guanyador absolut del cros va ser l'atleta de Riudellots de la Selva Lluís Francesc Martín (GEiEG), seguit de Dani Alonso (AA Catalunya) i de Ricard Noguer (CN Banyoles).

D'altra banda, cal destacar l'actuació de l'atleta vidrerenc Elvi Sáenz (Girona CB) en els primers controls d'hivern que es van dur a terme a les pistes de Lloret de Mar el desembre de l'any passat, unes proves en les quals va aconseguir una marca d'1,53 metres en el salt d'alçada femení.

Per acabar, i fent una mica de balanç d'aquest any preolímpic, cal recordar que Bàrbara Ramon ha aconseguit les millors marques gironines en 3.000 obstacles (11:34:32) i 10.000 metres (40:52:98).

Escapada a Flandes

Aprofitant que la companyia aèria Ryanair opera vols des de Girona fins a l'aeroport de Charleroi, a Bèlgica, hem decidit anar a la regió de Flandes. Com a bitllet només tenim el foli que hem imprès des de la pàgina web de la companyia. Amb el número que ens han assignat i el DNI és suficient per fer l'embarcament. Quedem parats de la simplicitat, i més encara quan veiem que la targeta d'embarcament és un paper plastificat que diu "Charleroi".

Una vegada a l'aeroport de destinació, lloguem un cotxe i ens dirigim cap a Brussel·les. Les visites obligades són el Manekenpis i la Grote Mark.

Hem reservat un hotel a la població de Lokeren, perquè ens quedin a pocs quilòmetres les ciutats que volem visitar.

L'endemà, quan ens llevem, descobrim que és dia de mercat. A la plaça tot és ple de parades. Hi trobem les típiques parades de roba i de fruita i verdura. Però, a mesura que ens endinsem a la plaça, veiem que també n'hi ha de peix, carn, tabacs, fleques, pastisseries, menjars preparats... Tot un seguit de parades ben inusuals en els nostres mercats.

Dediquem tot un dia a visitar Gent. Hi ha molta feina per fer: catedral, campanar, ajuntament, castell, gran plaça, beateri i canals per passejar amb barca. Pugem a una de les barques, només hi som nosaltres i una altra parella de catalans. La capitana és una jove estudiant que ens informa que és el seu segon dia de treball a la barca. Tot i la seva inexperiència ens fa un recorregut molt agradable i les explicacions en castellà.

Invertim tot un altre dia a visitar Antwerpen, Mechelen i Lier. Totes aquestes

ciutats tenen places i edificis magnífics. Les distàncies entre ciutats són petites i la xarxa de carreteres, molt bona. Per tot arreu hi ha carrils bici molt ben senyalitzats i delimitats. És clar que l'orografia del país no els posa cap dificultat: tot és ben pla. Les autopistes són gratuïtes.

Bruge és un museu a l'aire lliure. L'anomenen la Venècia del Nord. Per fer una volta amb barca pels seus canals cal preparar 5,20 i paciència perquè hi ha cua per pujar-hi. Fer la visita a peu no és cansat; la majoria dels carrers són per a vianants i és una ciutat de dimensions reduïdes.

L'edifici on es troba l'ajuntament de Lovaina no té ni un sol pam de superfície sense relleu. Les places i els carrers al voltant d'aquest singular edifici són plens de gent netejant i desmuntant escenaris del festival de rock que els dies anteriors s'hi havia celebrat. Les restes de papers i gots escampats pel terra contrasten amb la pulcritud i l'ordre que regnen al país.

Hem decidit acostar-nos a la costa i conèixer les platges del mar del Nord. Hem quedat ben sorpresos i hem descobert un

altre concepte d'anar a la platja. Tot i fer un dia molt assolellat no teníem sensació de calor, perquè el vent (no sé quin) bufava de valent. Els windsurfistes gaudeixen d'allò més, però no passa el mateix amb els banyistes. Just remullar-se una mica els peus i els més agosarats es barallen amb les fortes onades. La meitat de la platja està repleta de casetes de fusta blanques

on la gent passa els diumenges i festius. En aquestes casetes hi guarden tots els estris de la platja: estels, pales i galledes, gandules, tovalloles, estris de pícnic. Tot i tenir el seu encant, ara entenc perquè agraden tant les nostres platges als turistes estrangers!

MONTSE SURINYAC NOGUER

Les "xemeneies de fades", conegudes també com "els orgues", una meravella de la naturalesa.

Illa de Tet

Ara que amb l'euro ja no hem ni de fer canvi a la frontera, aprofitarem per arribar-nos a la Catalunya Nord, o sigui, que no sortim de casa, encara que oficialment passem a França. Amb una mica de sort, fins i tot podrem parlar en català, la nostra llengua comuna. L'objectiu és Illa de Tet, un poble de la comarca del Riberal, situat a 24 quilòmetres de Perpinyà.

Com que els dies són molt curts, aquesta vegada triem un lloc al qual s'hi pot anar perfectament en un sol dia, sense necessitat ni de sortir massa aviat. Això sí, hem de tenir en compte que els horaris de l'altra banda del Pirineu no són com els nostres. Aquella gent s'aixeca aviat i dinen molt d'hora.

Podem anar amb autopista fins a la sortida de Perpinyà sud i agafar la carretera que porta a Prada de Conflent, encara que també s'hi pot anar per rutes secundàries, molt boniques, com la ruta que va de Perpinyà a Tuïr i Illa.

Els fulls de propaganda en diuen Illa la Dolça, per la dolçor que ofereixen els fruits que es cullen a banda i banda del riu (d'aquí ve el nom de Riberal). Illa és una població que de seguida exerceix una mena de fascinació sobre el visitant. Diria que té una simpatia congènita, que es manifesta en els camps, en els rius i les fonts, els monuments, les persones. Per tenir una visió global de l'indret, val la pena pujar fins a l'encreuament de la carretera de Montalbà a Caramany, dalt de la muntanya on hi ha la taula d'orientació. Des d'aquest indret veurem les xemeneies de fades o orgues, una catedral

construïda per la naturalesa mitjançant les erosions provocades per l'aigua. Sembla talment un món artificial construït per la imaginació de Walt Disney, o un bosc d'escultures fabricades per un artista prolífic a l'aire lliure. Ara ja podem baixar i, seguint l'indicador, anem fins al pàrquing de les xemeneies, on deixarem el cotxe. A peu podem passejar-nos pel mig de les escultures i veure de prop aquesta obra única de la natura.

És hora ja d'endinsar-nos pel nucli antic de la població. Restes de muralles, esglésies romàniques i medievals, l'Hospici, parlen d'un passat carregat d'història. I és que a Illa hi hagué una noblesa que plantava cara al poder feudal. Dues vegades fou emmurallada la vila d'Illa, la darrera al segle XIII, per protegir les cases que s'havien anat construint fora muralla. D'aquesta darrera se'n conserven parts

Plaça del Ram d'Illa, on hi ha la font dedicada al poeta local Josep Sebastià Pons.

importants i alguns antics portals -el de la Font, el de la Parairia i el del Comte- i algunes torres cilíndriques. Llàstima que pràcticament no quedi res de l'antic castell dels vescomtes, si bé resta en peu l'església de Sant Esteve del Pedreguet, que amb tota seguretat devia ser la capella del palau. És un edifici impressionant, actualment utilitzat com a església parroquial, amb una gran torre quadrada que també devia formar part del castell. La façana és barroca, amb portal de marbre. Al palau vescomtal va morir-hi el bisbe d'Elna Antoni de Cardona, oncle de la muller de Bernat de Galceran de Pinós, primer senyor d'Illa.

No sé si els poetes hi neixen o se'n fan, però estic segur que hi ha llocs que hi ajuden. A Illa va néixer el que és considerat com el més gran poeta nord-català, Josep Sebastià Pons. De ben segur que els carrers estrets del poble, les fonts, les ribes de la Tet i els camps ben conreats per pagesos experts devien ser la seva constant inspiració. Al costat de l'església, a la plaça del Ram, hi ha una font dedicada al poeta. Damunt del broc, una poesia seva: "Quin raig més prim per refilar el seu cant/ vindràs a seure una mica a la vora/ i ja veuràs com te va penetrant/ d'una tendra bondat inspiradora". Al mig de la

"Enseigne dels enamorats".

plaça destaca la creu de Pere Toreda, de marbre, la més bella del Rosselló, abans emplaçada de cara al portal de la Creu i traslladada al nou indret com a mesura de seguretat. Va ser erigida el 1447 pel veí del poble Pere Toreda.

De 10 a 12 del matí de 3 a 6 de la tarda, a l'hivern, està obert l'Hospici d'Illa, que en realitat era l'hospital dels pobres. L'edifici i la capella, dedicada a Sant Jaume, van ser construïts per Maria d'Illa, dona noble que va professar com a monja a l'hospital, al qual va llegar els seus béns. També dues altres dones nobles, Ava, vescomtessa de Fenollet, i Beatriu, vescomtessa de Castellnou, van dedicar la seva vida i els seus béns als pobres, fent-se monges un cop vídues.

Actualment, l'Hospici d'Illa és dedicat a Centre d'Art Sagrat, depenent d'una associació intercomunal que gestiona exposi-

Església Sant Etienne.

cions monogràfiques de temes religiosos. L'estructura de l'edifici s'ha mantingut i les peces són exposades a les típiques habitacions de l'antic hospital, que encara porten al damunt de cadascuna d'elles el número corresponent.

Al costat de l'Hospici podem veure l'església de Santa Maria la Rodona, un edifici romànic, d'una sola nau. Aquesta església, que data del segle XIII, de ben segur que era la primitiva església parroquial, posteriorment substituïda per la de Sant Esteve. I resta dempeus també una altra església, la de la Mare de Déu del Carme, recentment restaurada, que juntament amb la Rodona són utilitzades en l'exposició sobre les Passions del Centre d'Art.

Abans de deixar Illa deixeu-me que us recomani la Processó del Ressuscitat, una tradició que arriba cada any la matinada del dia de Pasqua. Malgrat l'hora intempestiva, s'hi aplega un gran nombre de gent per contemplar de prop la seriositat amb què viu el poble una tradició molt antiga.

Illa no és pas l'únic poble bonic d'aquestes contrades. Un altre dia parlarem de Millars i altres pobles que bé mereixen una visita.

PEP COLLELLEDMONT

La menopausa

Tradicionalment, la Medicina s'ha preocupat molt per curar les malalties i allargar la vida tant com li ha estat possible. Darrerament està sorgint un altre interès afegit, i és el de millorar la qualitat de vida, entenent com a salut tot un estat general satisfactori i agradable on a més d'absència de malaltia s'hi considera un entorn psicològic, social i ambiental confortable. Acostumem a dir que millorem en qualitat de vida i per això insistim tant en les mesures de prevenció per evitar riscos innecessaris i parlem d'hàbits saludables, dieta equilibrada o exercici físic adequat. Si això ho tinguéssim ben present des de la infància, ben segur que de grans ens evitaríem algun ensurt.

La menopausa és un d'aquests processos per als quals cal estar preparats per poder-la viure correctament sense prejudicis de cap mena i minimitzar-ne les seves manifestacions. És un procés normal per a qualsevol dona. Representa una etapa de la vida que s'ha de viure dignament. Comporta uns canvis fisiològics importants i ve determinada per la retirada de la menstruació.

Habitualment parlem de menopausa, però hem de diferenciar dos conceptes diferents del mateix procés com són menopausa i climateri.

El **climateri** és la transició que fa tota dona a partir d'una edat en què passa del període reproductor o fèrtil a un altre període no reproductor.

No és un procés brusc, sinó que representa un període més o menys llarg en el qual es van produint uns canvis fisiològics que determinaran les característiques d'aquesta etapa de la vida. Tot i que el climateri és un procés natural, no es presenta de la mateixa manera a totes

les dones.

Els canvis vénen ocasionats per l'esgotament de les cèl·lules germinals femenines o òvuls, dels ovaris, amb el conseqüent canvi hormonal. Aquest canvi hormonal també provocarà alteracions i modificacions orgàniques. Per això es produeixen alteracions tant en la freqüència com en la intensitat de les menstruacions (el que aquí en diem, que la regla "fa el burro"). S'accepta que han de passar 12 mesos sense regla per parlar de menopausa. El climateri, però, pot fer anys que ja ha començat.

A quina edat es produeix la menopausa?

No hi hagut gaires canvis al llarg de tota la història de la humanitat en relació amb la menopausa. És un fenomen que es presenta entre els 45 i 55 anys, si bé el climateri comença abans, pels voltants dels 40 anys. Possiblement vingui influenciada per un factor genètic, perquè totes les dones d'una mateixa família arriben a la meno-

pausa aproximadament a la mateixa edat. No està relacionada amb la menarquia o primera regla. Hi ha una creença popular segons la qual es diu que com més tard sigui la menarquia, també la menopausa vindrà més tard. Això no és cert. En canvi sí sabem que a les dones que fumen els arriba més aviat.

Per què es produeix la menopausa?

El climateri i la menopausa és un fet ocasionat pel descens progressiu de les funcions dels ovaris tant en la formació d'òvuls com d'hormones.

Les dones, ja al néixer, tenen en els seus ovaris totes les cèl·lules germinals femenines o òvuls que necessitaran per a tota la seva vida fèrtil o reproductiva. Quan arriben a la pubertat, maduren aquest òvul i es produeixen hormones sexuals, sobretot estrògens i progesterona. Aquest procés es fa evident amb la primera menstruació. És en aquest moment quan la dona comença a ser fèrtil, o sigui, que pot engendrar si

es produeix una fecundació amb cèl·lules sexuals masculines o espermatozous. A mesura que van passant els anys i els cicles, i es van esgotant els òvuls, no es formen hormones sexuals femenines. Això és el que coneixem com a climateri, fins a arribar a l'esgotament definitiu i absència de les regles o menopausa.

Quins símptomes dóna?

Hi ha una certa complicitat i tendència a explicar els canvis que es produeixen en el climateri per la disminució de les hormones sexuals femenines, però també hem de tenir present que hi ha un procés biològic normal d'envelliment i això també condicionarà moltes situacions. Tampoc no hem d'oblidar l'evolució normal de les malalties cròniques que es puguin patir i que continuaran afectant l'estat de salut d'aquesta etapa de la vida.

La percepció de la simptomatologia climatèrica és diferent per a cada dona. També hi ha diferències entre cultures segons la importància o rellevància que se li doni. No s'ha d'agafar com una situació negativa, ans el contrari, s'ha d'enfocar com una nova etapa de la vida i enfocar-la amb il·lusió.

En el nostre entorn, el que més amoïna a les dones, quan arriben al climateri, són els cicles menstruals irregulars que poden arribar a ser més freqüents, més llargs i més abundants. Això pot condicionar la seva activitat sexual i les relacions de parella. Si les pèrdues són importants corre el risc de patir anèmia i això s'ha de controlar i tractar. Un altre factor que també amoïna són les sufocacions, fogots, foguerades o suors que es presenten sovint i d'imprevist, tant de dia com de nit fins al punt de provocar insomni i sensació de disconfort i disminució de la qualitat de vida.

Aquesta és una etapa de la vida que acostuma a passar en una edat en la qual, en moltes ocasions, coincideixen tot un seguit d'esdeveniments familiars com pot ser la independència dels fills que es casen i marxen de casa amb el conseqüent buit que es genera, amb menys responsabilitats i sensació de buidor.

També pot coincidir amb la mort dels pares i altres familiars als quals s'hi estava molt unit. Com també pot coincidir amb la presència dels néts amb tot l'enrenou que aquest fet provoca. També hi poden haver canvis en la situació laboral, tant propis com de la parella, tant en positiu per consolidar el lloc de treball i les seves obligacions i que sovint farà que s'hi dediqui més temps, com en negatiu, per la pèrdua d'estabilitat laboral d'un dels dos membres de la parella. Això pot fer que la dona se senti més sola, més irritable, amb canvis d'humor, pèrdua d'interès sexual. Aquesta simptomatologia, sovint, s'atribueix com a pròpia de la menopausa, però crec que s'haurien de considerar tots aquests factors socials per entendre millor el que passa en aquesta etapa de la vida.

En aquesta fase es produeixen unes alteracions en l'aparell urogenital femení per la manca d'estrògens. Es manifesten amb una disminució de la secreció vaginal, provocant una sensació de ressecament que es tradueix amb picor vulvar i molèsties durant les relacions sexuals o dispareunia. La pell perd elasticitat i els lligaments que aguanten els òrgans genitals femenins perden la seva eficiència i per això es produeix el prolapse o caiguda de la matriu i el cistocele (baixada de la bufeta de l'orina) i la incontinència o pèrdues d'orina.

La manca d'estrògens afavoreix l'osteoporesi o descalcificació dels ossos. Aquest és un fet molt important i greu, perquè si no es controla adequadament augmentarà considerablement el risc de fractures. Cal fer un tractament preventiu segur i eficaç. Les dones, abans de la menopausa, tenen menys risc que els homes de patir malalties cardiorrelacionades. Aquest fet s'inverteix sense saber ben bé per què un cop ja s'ha assolit la menopausa. Hi ha qui ho relaciona amb la pèrdua d'estrògens que es produeix en el climateri, però no hem d'oblidar que les malalties cardiorrelacionades són processos crònics i d'etiologia multifactorial. Els factors de risc més importants són la diabetis, la hipertensió, l'obesitat i el colesterol que poden veure's influenciats per la

menopausa, però també n'hi ha d'altres com l'hàbit de fumar, el sedentarisme o manca d'activitat física i l'envelliment que també influeixen en el risc cardiovascular i no estan relacionats amb la menopausa. D'aquí ve la importància que té la prevenció a temps d'aquestes malalties. Totes les institucions dedicades a promoure la salut, fa temps que reclamen uns estils de vida saludables, ja des de la infància, amb hàbits sans, dieta equilibrada i exercici físic adequat per prevenir molts dels trastorns que podem patir al llarg de la nostra vida.

S'ha de fer tractament anticonceptiu durant el climateri?

És important que la dona visqui la sexualitat de manera plena en aquesta etapa de la vida en la qual encara és fèrtil, per la qual cosa s'ha de ser prudent i utilitzar un sistema anticonceptiu adequat fins a arribar a la menopausa. El ginecòleg li aconsellarà quin és el millor sistema per a ella.

Hi ha tractament per a la menopausa?

Tot i que això és un procés natural, hi ha d'haver una orientació adequada i una atenció integral de la dona durant la menopausa. No s'han d'oblidar els controls periòdics, tant dels factors de risc o malalties que ja tingui com d'altres reconeixements recomanats.

A més de seguir estils de vida saludables, certes situacions en la menopausa necessitaran atenció i tractament mèdics. Amb un bon control mèdic es poden evitar i solucionar eficaçment molts dels problemes que es presenten en aquesta etapa de la vida.

La menopausa s'ha de viure com una etapa més del procés natural de l'ésser humà. Ha de ser una etapa positiva, de manera que arribi a ser el començament d'un nou estil de vida ple de salut.

ÀNGEL TEIXIDOR I JOHER
DOCTOR EN MEDICINA

Pactem el futur de les urbanitzacions

A Vidreres, com a tants altres pobles, li està arribant ara la factura de l'error històric de deixar fer urbanitzacions disperses a qualsevol lloc, al mig de la muntanya. És un cas més del típic negoci de privatitzar els guanys immediats i després fer públiques les pèrdues. Ara aniran arribant les pèrdues; i millor que arribin a mans de l'Ajuntament, ja que almenys es podran gestionar democràticament.

Aquest hauria de ser un tema estratègic, de consens a tot el poble, perquè durant temps ens repercutirà a tots i totes, en molts àmbits de la vida de la vila (fiscal, serveis, educació, comerç...). Els botiguers estan contents perquè les urbanitzacions porten clients, però si puguen els impostos municipals per poder-les assumir... ja veurem. De moment, és lamentable que el govern municipal comenci a prendre decisions sense un previ debat ni consens, com si estiguessin sols o assetjats per algú.

El més urgent ara, un cop feta la recepció d'Aiguaviva Parc, serà fer-se càrrec dels serveis, però alhora s'hauria de fer pública una balança fiscal entre cada urbanització i el poble: s'ha de saber què paguen en tots els conceptes i què reben directament a la urbanització, perquè sempre hauria de quedar un romanent per pagar alguna part dels serveis generals del poble que també reben indirectament. No seria lògic que el poble pagués els costos dels que s'han fet la casa en una urbanització insostenible al mig de la muntanya: com a poble ja hi hem posat el territori, ara que no hi hàgim de posar també part del cost! Viure en una urbanització aïllada té un sobrecost respecte a viure en una vila; almenys que no l'hagin de pagar els que viuen a la vila.

Urgències a part, el que més ens cal és tenir una estratègia al respecte. Què volem que siguin les urbanitzacions d'aquí a 10, 20 o 30 anys més? L'hivern passat, el PSC va organitzar una conferència al Casino, amb el parlamentari Oriol Nel-lo,

de Ciutadans pel Canvi, per parlar de les urbanitzacions, perquè ell era el ponent d'una proposta de llei que pretenia donar una sortida al problema de les urbanitzacions a Catalunya, amb implicació de la Generalitat. La llei no va prosperar al Parlament, però donava una estratègia viable per al seu futur. Ara l'Oriol Nel-lo ha estat nomenat director general de Política Territorial, per tant, serà el polític del nou govern de la Generalitat encarregat d'aquest tema.

Resumeixo els punts essencials del que vam debatre en aquesta conferència:

- Caldria anar convertint les urbanitzacions en petits pobles, amb un centre (una "plaça major") amb més densitat que l'habitual, on ubicar el petit comerç, equipaments i serveis quotidians, fins i tot una oficina municipal descentralitzada.
- Les urbanitzacions han de millorar fins donar-les les condicions de sòl urbà i protegir-les dels seus riscos específics (incendis forestals, per exemple), i han de pagar elles tots els seus costos, més la part dels serveis municipals indirectes que també reben. Però la Generalitat també ha d'ajudar -amb gestió i diners- per compensar el disbarat històric que va admetre com a administració urbanística, ja que no tota la responsabilitat va ser dels municipis que van autoritzar aquesta mena d'urbanitzacions. En qualsevol cas, els municipis sols no podran assumir tot el cost del que representa "tenir urbanitzacions". Això a la Generalitat ho saben, però fins ara s'han limitat a deixar fer.
- Les urbanitzacions (soles si estan aïllades, o juntes si n'hi ha de contigües) poden tenir una mínima organització política. La legislació de règim local preveu unes "entitats sotsmunicipals" amb representants elegits pels veïns, amb competència sobre els serveis bàsics (vialitat, clavegueram, escombra-

ries...). A través d'aquesta representació política es pot anar formant un cos social a la urbanització que, per ara, són la màxima expressió de descohesió, amb tots els perills que això representa.

- Serveis i les polítiques municipals s'han d'anar pensant tant per a la vila com per a les urbanitzacions: transport entre els nuclis, visites dels metges del CAP, integració de la mainada de les urbanitzacions a la vida del poble a través dels centres educatius, esportius... S'ha de respondre a dos fenòmens socials que tot just comencen:
 - les segones residències es van convertint en primera, a mesura que puguen els preus de l'habitatge a l'àrea de Barcelona i compensa viure aquí. Van arribant famílies desarrelades, que "no es mouen del xalet". Vénen amb mainada per escolaritzar que, si no troben facilitats per integrar-se, poden caure en conductes antisocials que pagarem tots.
 - també s'estan convertint en primera residència de jubilats, amb tot el que comporta de risc per la major dependència de serveis públics.
- Alhora, si els parcel·listes fan d'"urbanites", inconscients de l'entorn on viuen, poden ser un perill per a la natura; o bé, pel contrari, la natura pot tenir en ells els millors aliats, com els té ara amb els pagesos i caçadors. Poden ser uns "cuidadors" del seu entorn, uns "jardiniers".

La responsabilitat política dels governants ha d'anar a convertir les amenaces en oportunitats; però això només es pot fer en un joc concertat a tres bandes: l'Ajuntament, els parcel·listes i la Generalitat. Ha de ser una concertació a llarg termini, mani qui mani, sigui qui sigui el representant. Per això fa mala espina veure accions unilaterals d'uns, sense comptar amb els altres.

JORDI PRUNEDA

Frenar o fomentar el progrés a Catalunya

Després que CiU guanyés les darreres eleccions al Parlament de Catalunya, el desenllaç de les setmanes de negociacions ha estat el que tots plegats coneixem: un pacte tripartit entre PSC-ERC-ICV. Des d'alguns mesos abans de les eleccions municipals del 25 de maig, diversos mitjans de comunicació batejaven, indistintament, aquest possible pacte amb els noms de "pacte de progrés" i "pacte d'esqueres"; personalment, i per qüestions de fidelitat al sentit que tenen les paraules, diria que ningú no pot posar en dubte que aquest és un "pacte d'esqueres", i a hores d'ara queda molt lluny el dia que puguem dir si ha estat, o no, un pacte de progrés. Agafin el Diccionari de la llengua catalana i facin les comprovacions terminològiques que calguin; veuran que no vaig gaire errat.

Als qui som joves se'ns poden dir moltes coses, però als joves que hem viscut amb intensitat determinats aspectes de la vida social catalana d'aquests últims vint anys, i des del que en podríem anomenar les seves entranyes, hi ha un argument que no se'ns pot repetir: el de la manca d'experiència i de coneixements pràctics. Nosaltres hem estat espectadors d'excepció, des de la primera línia de foc, del procés que ha acabat culminant en el pacte que està governant la Generalitat de Catalunya en aquests moments, i ens hem avesat dins d'aquelles institucions amb prou rellevància social, i que han treballat incansablement, per acabar propiciant l'anomenat "canvi". Per això, alguns, en aquests moments, podem parlar, amb tot el coneixement de causa, sobre les probabilitats reals que té aquest pacte de govern per dur el progrés real a tots els catalans, atesos els procediments que s'han anat utilitzant al llarg d'aquests darrers anys per aconseguir la Presidència de la Generalitat. Tothom qui hagi aprofitat uns estudis humanístics en algunes de les nostres universitats haurà comprovat que parlar de manera justa dels personatges

polítics que han fet progressar veritablement Catalunya (Enric Prat de la Riba, Francesc Cambó i més modernament Jordi Pujol), i glossar-ne la seva tasca i trajectòria, comportava l'aïllament més absolut; sembla com si a algú li fes venir mal d'estómac reconèixer quins han estat els veritables protagonistes de la recuperació i la posterior consolidació i projecció de la personalitat de Catalunya. És a dir, per dir-ho planerament i de manera que tots ens entenguem: el poder ha estat assolit posant tots els pals a les rodes possibles a aquelles iniciatives i aquelles persones que podien dur el progrés veritable a Catalunya. Aquest pacte estava cuit, des de feia anys, en els fogons més tenebrosos i amb més clarsobscurs d'algunes de les institucions que bona part dels joves de qui parlo coneixem pam a pam; o sigui, aquells estaments que van procurar posar tots els mitjans existents al seu abast per fer caure l'essència de la personalitat catalana, la que representa el conjunt de persones que treballen amb entusiasme, intel·ligència i dedicació constants, sense escatimar esforços per assolir els anhels que sempre havien desitjat, i ho fan pensant més en l'edifici que estan construint que en la seva possible rellevància.

A hores d'ara, paradoxalment, és aquesta actitud lesiva, contrària a l'essència que ha fet progressar Catalunya, la que té encomanada l'obligació de fomentar el progrés al nostre país. Veure José L. Rodríguez Zapatero al balcó de la Generalitat no és cap garantia de progrés, més aviat tot el contrari; plantejar aturar la construcció del Túnel de Bracons és frenar el progrés de Catalunya. L'alleviment dels tràmits per aconseguir el desdoblament de la N-II és tan necessari com el pa que mengem, de la mateixa manera que si es vol fomentar el nostre progrés no es pot deixar de subvencionar la creació, desenvolupament i projecció exterior de les empreses del nostre país i del nostre teixit industrial. Ara bé, el

progrés, a casa nostra, cal aconseguir-lo respectant les especificitats de la nostra personalitat; el nou govern ha de tenir molt present que les úniques èpoques en què Catalunya ha estat respectada des de l'exterior han estat aquelles en què ha tingut un poder polític fort i internament consistent, i que l'ha sabut gestionar amb eficiència, demostrant una línia d'actuació decidida i ferma -però no esquemàtica- en l'acció de govern.

Un país no es construeix a partir d'una conxorxa d'ènzimes dedicada sistemàticament a eliminar les capacitats de les persones més valuoses; el progrés no arriba destruint de manera obsessiva l'acció d'aquelles persones, institucions o governs que se sap sobrerament que estan treballant amb eficiència. El progrés, igual que l'exercici del poder, només pot saber què és i com s'aconsegueix aquell qui en coneix les interioritats, i que té la pell morta en el coneixement de les inèrcies que hi conflueixen; poso molt en dubte que sigui el cas de qui ens ha començat a governar des de fa ben poc temps. D'aquí a quatre anys, podrem fer les valoracions oportunes sobre el progrés assolit amb l'actual acció de govern: vejam quants d'aquests anys haurem de dedicar-los a ensenyar a fomentar el progrés a tots aquells que fins ara estaven obstinadament acostumats a frenar-lo, d'una manera totalment irracional.

RAFEL BADIA MAS

Comunitats emprenedores

L'ajuntament, una eina per a la dinamització econòmica i social

Els ajuntaments es troben avui davant un nou repte en la prestació de serveis. Les demandes dels ciutadans segueixen augmentant, tant en nombre com en diversitat. El consistori, com a primer responsable del benestar i del futur de la seva comunitat, està adquirint, dia a dia, un protagonisme central en la dinamització econòmica i social del seu municipi. L'ajuntament, pel volum del seu pressupost, ha esdevingut una de les primeres entitats generadores de riquesa del municipi. Aquesta institució es col·loca com l'eix vertebrador del desenvolupament municipal i la forta interrelació entre les accions del govern municipal i la dinamització econòmica i social en el foment dels valors emprenedors i de les iniciatives innovadores.

Una posició central a l'ajuntament en la determinació del futur de la comunitat local. Una bona gestió del patrimoni municipal des del punt de vista dels interessos de la ciutadania, de l'eficàcia i de la recerca de la màxima rendibilitat, permetrà a l'ajuntament satisfer les necessitats de la comunitat local i gaudir de mitjans i de recursos per a l'estímul de l'economia local, com per exemple la promoció dels seus recursos materials i humans, l'atracció d'inversions i la regulació i potenciació de mercats.

L'ajuntament, per la seva proximitat a la realitat econòmica i social del municipi, esdevé un interlocutor privilegiat per liderar el diàleg i la cooperació per a la dinamització del territori, actuant com a pont entre empreses i treballadors, fomentant el diàleg i la concertació en l'àmbit de la política laboral i social i de redistribució de la riquesa situar-se com a principal promotor de la cooperació.

Les corporacions locals, han de ser conscients de l'impacte de les noves tecnologies, les aprofitin i les facin conèixer a la

població.

L'ajuntament ha d'assumir aquest nou rol dinamitzador, adaptant la seva estructura, els seus recursos i les seves funcions a aquest nou paper. L'èxit en aquesta nova missió dependrà molt de la flexibilitat de l'organització i de la seva capacitat d'adaptació a les demandes de la societat local en matèria de promoció econòmica, diàleg i arbitratge, i foment d'iniciatives generadores de riquesa.

El foment de l'empresa i l'ocupació

Els ajuntaments esdevenen, cada cop més, l'actor clau per afavorir l'activitat econòmica municipal, especialment a través de polítiques de suport, de coordinació i de promoció de l'activitat empresarial i d'accions de govern per a la creació d'ocupació. L'ajuntament és la institució més capacitada per crear les condicions necessàries i les sinergies entre els agents econòmics locals, les institucions i la ciutadania per aconseguir que el municipi sigui més fort i competitiu. Per dur a terme aquesta missió, l'Ajuntament ha d'efectuar, des d'un lideratge transformador i dialogant, una anàlisi de la realitat econòmica i social del municipi per detectar les amenaces que afecten el futur econòmic de la comunitat, així com les oportunitats que afavoreixen la millora de les condicions econòmiques i socials futures. Des d'aquesta posició, l'ajuntament està en condicions per:

- Aconseguir les infraestructures necessàries per millorar la competitivitat de les activitats econòmiques del municipi.
- Fomentar el contacte, la interrelació i la integració dels emprenedors del municipi per a la creació d'àrees de cooperació i d'actuació conjunta per generar estímuls de desenvolupament econòmic, per a la recerca d'ajuts i per a la reivindicació de polítiques públiques o d'accions privades.

- Participar en la creació de pols industrials municipals o comarcals per a una millor producció, per a l'obertura de nous mercats.
- Fomentar i crear iniciatives originals de promoció i de publicitat per a empreses de sectors econòmics estratègics per a l'economia municipal o comarcal.
- Participar en la creació de grups de treballs en R+D a través de convenis de col·laboració entre empreses, universitats i centres d'estudis, i altres institucions. L'ajuntament, gràcies a la proximitat a la realitat sociolaboral del municipi, pot assumir un rol principal en el foment de la contractació laboral.

Els ajuntaments han de participar activament en la creació d'ocupació, promoguda i dissenyada des del consens i el coneixement de la realitat local, per garantir la resolució del problema de l'atur. Els ajuntaments han de ser els principals promotors de l'establiment de mecanismes de coordinació entre administracions i agents privats, de cara a ajustar oferta i demanda, i a fomentar les potencialitats territorials facilitant la inversió.

- Cal que els Plans d'Actuació Local per a l'Ocupació, puguin complir l'objectiu de crear ocupació mitjançant la coordinació d'iniciatives.
- Els ajuntaments han de posar en marxa plans de formació "a la carta" adequats a les necessitats del municipi, sensibles a les necessitats dels col·lectius més desfavorits.
- Els ajuntaments també haurien de participar en la creació de "borses de treball" amb l'objectiu principal de facilitar el contacte de les empreses i els treballadors.
- Els ajuntaments podrien assumir la gestió dels programes per a l'autoocupació i per a l'assessorament tècnic per a la creació d'empreses.

CARLES MALLART

PORTAVEU DE LA FEDERACIÓ DE CIU A VIDRERES

Mala fe

En referència a l'escrit aparegut en el darrer número del Rec Clar, sota el títol "un vestit fet a mida" i signat per PSC pel progrés de Vidreres, voldria dir el següent:

Sempre s'ha dit que no hi ha res pitjor que un senglar mal ferit, i llegint aquest escrit hom se n'adona que el proverbi aquesta vegada es compleix. Tothom sap que tenir un mal perdre pot portar a no saber entendre ni interpretar les coses tal i com queda demostrat. Però prenguin calma, ja que últimament no guanyen ni una de les eleccions a què es presenten, espero que almenys guanyin al parxís.

En primer lloc, vull deixar constància que el meu escrit, **signat personalment**, no necessita del vistiplau de ningú, ja que el fet de pertànyer a un partit polític no em nega la meua opció personal de poder dir i fer el que crec convenient a cada moment, ja que a diferència de vostès jo no tinc cap capacitat general que dirigeixi els meus escrits o fets.

Em queda el dubte de saber a què o qui es refereixen quan diuen "Companys de viatge", no sé si es refereixen a en Jaume Ballllosera i Santigosa, amb qui normalment cada any fem un viatge (i ens ho passem de conya), però ho sento, a vostès no els convidem a venir, "ens xafarien la guitarra", o als meus companys de partit, que de lògica no tenen per què ser responsables ni de bon tros de les meves opinions personals.

Vostès pretenen barrejar conceptes i confondre a la gent del poble, tal i com han vingut fent durant molts anys, però, per més que els pesi, això ja s'ha acabat, gràcies a Déu.

Els escrits es poden tornar en contra, possiblement, però vostès només llegeixen i interpreten el que els convé, ja que donen per suposada la meua opinió sobre aquest afer, quan ni tan sols s'han limitat a preguntar el meu parer, ni s'han parat a reflectir el final del mencionat escrit, on deia que la recepta havia de "ser extensiva

a tothom" i continuo citant textualment, "no només als que ara estan en dansa. Demà, inexorablement, en seran d'altres", però és clar, això no els convé dir-ho, com tampoc no els convé dir el perquè d'aquell escrit en aquell moment, etc.

Porto ja temps sense fer cap escrit al Rec Clar, perquè fins al dia d'avui no havia tingut cap motivació, però crec que m'han donat l'excusa perfecta per tornar-ho a fer, no vull de cap manera que s'escudin sota unes sigles per continuar enganyant el poble, donin la cara i qui escrigui que signi amb el seu nom, ja que no cal ser gaire intel·ligent per veure que el seu escrit està fet en un bon tros en primera persona "suposo que...", per més endavant continuar com a grup "No entrarem...", senyors, abans de trametre'l a la Redacció tinguin la decència de repassar-lo, i com a persones de progrés?, com vostès es defineixen, si us plau, no vetin a l'autor per presentar-ho com a grup.

Entrant ja de ple en el que diuen, i de manera personal (**per si encara no ho entenen**), vostès són dels que poc poden parlar... Sota les dedicacions exclusives han encobert sous per treballar a la brigada, o no?, a part de ser els que van encetar la veda, o no?, i el més dur, tal i com deia abans, intenten confondre a tothom, ja que la seva falsa defensa era que tots els grups polítics hi estaven d'acord, o no?

Però no cal continuar, qualsevol ciutadà se'n pot adonar que les coses han canviat, i que per més que vulguin prémer la tecla dels sous esgrimint una pujada del 33%, sense dir en cap moment que l'actual Ajuntament és de 13 regidors i no d'11 com abans (vaja, se n'han descuidat), i dic canviant, ja que no es malgasten 80.000 euros o el que sigui, per al cas és igual, amb plànols per a un nou Ajuntament i dir poc després que no tenen cap intenció de portar-lo a terme (dintre del seu estil de disbauxa general).

Em molesta el fet d'atrevir-se a dir que

ERC entrava amb desqualificacions personals normalment, tornen a mentir, com sempre, les crítiques són crítiques i mai ningú d'ERC no ha entrat a nivell personal, tot al contrari del que vostès pretenen amb aquest escrit, que quedi clar.

Perquè no em puguen els colors (quedin tranquils), i per la seva errada de barrejar un escrit personal amb fins polítics quan un servidor actualment no està dintre del cartipàs municipal i per tant no pot prendre decisions polítiques de la naturalesa que m'imputen, els pregaria una disculpa **PERSONAL** en el seu proper escrit.

Per cert, se'ls denota una fòbia exagerada envers ERC, que de cap manera es veu amb les altres forces polítiques de l'equip de govern, potser deu ser pel cobrament anticipat de diversos favors que ara els fa actuar d'aquesta manera?

No han entès que el que el poble els ha dit a les urnes és que volien que Vidreres fes un canvi?, en definitiva, les derrotes fan mal i porten a rebotar-se contra tots i contra tot.

ALFONS OLIVER ALUART I EL SEU
COMPANY DE VIATGE

L'ATO fa pudor

En l'últim número de El REC CLAR us informàvem que alguna cosa semblava que es movia per arreglar el problema de la pudor que surt de la fàbrica de l'ATO. Doncs bé, de moviment, res, tot segueix absolutament igual: llegiu l'article de fa tres mesos i, desgraciadament, encara és actual. Ja us hi dèiem que dubtàvem no només de la rapidesa de la solució (en el conveni signat entre Generalitat, Ajuntament i empresa enlloc no es parla de terminis!) sinó també de la seva eficàcia. I, mentrestant, la Nit de Nadal, la nit i el dia de Cap d'any, la nit de Reis... i molts altres dies d'aquestes festes passades hem tingut a les nostres cases un hoste que ningú no havia convidat: la pudor.

Des de l'empresa ningú no ha dit ni piu: heu pogut llegir alguna explicació seva en aquesta revista o en alguna banda?, s'han dignat ni una sola vegada a demanar disculpes per les molèsties que creen? Evidentment que no. No ho deuen creure necessari. I ja és ben trist, perquè en realitat haurien de demanar disculpes no només als veïns més propers, sinó a tot el poble, perquè aquesta pudor penetrant i nauseabunda és molt sovint la targeta de presentació i el record que s'emporten molts visitants del nostre poble.

Els directius d'aquesta empresa saben perfectament que l'activitat de la depuradora i de les turbines causen molèsties: l'empresa i l'Ajuntament en tenen constància oral múltiples vegades; escrita, des del 1999; i de l'abril de 2002 tenen una carta de protesta signada per tres-cents quaranta vidrerencs i vidrerencques. Quan algú molesta els veïns (i li sap greu molestar), el primer que fa es disculpar-se i després aturar les molèsties. Però els directius de la Peñasanta ens han demostrat que la seva prepotència és llarga i la seva bona educació escassa, tant com la seva sensibilitat amb l'entorn i les persones que l'habiten. Si no, no s'entén que no tinguessin present aquest aspecte en fer l'ampliació, ans al contrari: amb la posada en marxa de les noves instal·lacions es van

multiplicar els sorolls i les pudors.

És sorprenent que els directius d'una indústria que pretén ser moderna no actuïn amb criteris mediambientals i de civisme més respectuosos i actuals. Per tant, ens continuem queixant i, si cal, seguirem fent-ho amb tots els mitjans que estiguin al nostre abast, perquè no només volem que s'arregli aquest problema concret de convivència ciutadana, sinó perquè també tenim clar que si al nostre poble hem de tenir un parc d'activitats industrials (com així sembla que serà), val la pena que hi hagi un estat d'opinió i uns precedents que garanteixin que les indústries no disposaran, com sembla que és el cas actual, de llicència absoluta per actuar com els semblis.

COMISSIÓ DE VEÏNS DE CAN
MORAGUES

JOSÉ DE FUSCO, MERITXELL
MUNNÉ, MÓNICA QUESADA, MARCEL
MEERTEN, JOAQUIM BAYÉ

Tala d'arbres a "Mas Flassià"

Com a expresident de la Junta de l'Entitat de Conservació de "Mas Flassià", encara que a títol personal, em plau fer constar que el nou Pla d'Urbanisme de Vidreres, aprovat per Urbanisme amb data 26 de febrer de 2003, recull les nostres queixes exposades en el número 16 de EL REC CLAR, en el sentit d'evitar la tala indiscriminada d'arbres a "Mas Flassià". Personalment, agraeixo a l'anterior Consistori aquest recull.

Es transcriu a continuació el que disposa el citat Pla d'Urbanisme en l'article 170, apartat K:

"No s'admet la tala indiscriminada d'arbres en els solars d'aquestes zones. S'haurà de presentar un plànol topogràfic amb la posició dels arbres i la justificació de la tala en funció del projecte a realitzar. És obligatori mantenir un mínim del 25% dels arbres".

No cal dir que és una satisfacció veure que finalment es disposa d'una normativa

legal que ha d'ajudar a preservar un actiu tan important com són els arbres.

No es tracta de fer ecologia de despatx. És posar en pràctica la defensa del medi natural del que tots depenem. Recordem simplement que sense arbres no hi hauria vida. Són ells els que aporten l'oxigen que respirem.

Ben cordialment,

JOSEP FONT I CABALLÉ

Explotació infantil

El passat 20 de novembre, històries per oblidar a part, se celebrava el Dia Internacional del Drets de la Infància; més enllà del que aquestes efemèrides signifiquen, no és un tema menor que ens puguem aturar breument davant la realitat de milions de nens explotats en països absolutament saquejats i en mans d'unes quantes empreses transnacionals.

Les dades fredes i esfereïdores sobre la situació de la infància en els països anomenats empobrits són les següents: 400 milions de nens i nenes menors de 15 anys pateixen explotació laboral infantil, molts cops en feines perilloses i dures que malden la seva salut i condicionen dramàticament el seu futur adult.

Les conseqüències de l'explotació laboral són moltes i totes negatives: són econòmiques, ja que perpetuen la situació d'empobriment dels països on es dona en impedir una capacitació suficient de les noves generacions; són socials, ja que aprofundeixen la desigualtat, violen els drets humans, impedeixen un adequat procés educatiu i provoquen la pèrdua de l'autoestima i problemes d'adaptació social. Les seqüeles són físiques i psicològiques: provoquen malalties cròniques, retards de creixement, esgotament físic, accidents, ferides...

Són moltes i variades les feines que fan aquestes criatures: l'agricultura, la mineria, el servei domèstic, feines informals al carrer, la construcció... i la perillosa fabricació de focs pirotècnics, com és el cas a Guatemala. Capítol a part mereix l'explotació sexual a la qual molta mainada

acaba sotmesa o el reclutament forçat per participar en enfrontaments bèl·lics.

El 61% dels nens que treballen ho fan a l'Àsia, el 32% a l'Àfrica i el 7% a l'Amèrica Llatina. Tot plegat és un escenari esgarrifós i surrealista: mentre els capitals flueixen per la xarxa i una petita part de la humanitat viu consumint de manera desfermada, centenars de milions de criatures es veuen obligats per la fam i per les necessitats bàsiques de les seves famílies a viure sota una explotació inacceptable per un món que vol anomenar-se "civilitzat".

Malgrat tot això, no hi ha solucions simplistes. El 96% dels nens i nenes del món viuen en països que estan legalment obligats a garantir el dret dels infants a l'educació. Però les mateixes condicions econòmiques d'aquest països, el seu secular endeutament i la seva situació inermes enfront el poder cada cop més gran de les empreses transnacionals, deixa en paper mullat el que els seus governants, corruptes o no, signen en les grans trobades internacionals. Estem davant d'una situació molt complexa i contradictòria, on no caben tampoc nous colonialismes, en aquest cas "morals". L'educació i l'escolarització (125 milions de nens i nenes mai no han trepitjat una escola) han de ser l'alternativa per a tots aquests infants.

Tot això es farà difícil sense un nou ordre internacional, més just, democràtic i solidari que faciliti que tots aquests països puguin millorar la qualitat de vida de les seves poblacions i capacitar a les noves generacions per un treball i una vida dignes. La pilota està també al nostre terrat i no podem oblidar que les petites accions també són poderoses.

RAÜL VALLS

Història religiosa per comprendre bé la societat i la cultura

A principis del mes de juliol de 2003, el Ministeri d'Educació i Cultura va publicar al BOE els reials decrets que desenvolupen la Llei Orgànica de Qualitat de l'Educació. Ben aviat, els mitjans de comunicació es varen convertir en els canalitzadors socials d'un debat que ja ha omplert moltes línies de paper escrit. La qüestió es redueix a discutir si es considera encertat que l'assignatura de religió sigui obligatòria i avaluable igual que la resta d'assignatures en tots els trams de l'educació, des de la primària fins al primer curs de batxillerat.

Durant els mesos d'estiu, hem pogut sentir diferents postures al voltant d'aquest assumpte. El Departament d'Ensenyament de la Generalitat ha donat suport a la proposta ministerial: la consellera Carme-Laura Gil ha argumentat que si la religió s'inclou dins del currículum educatiu cal que sigui avaluada igual que les altres matèries, perquè suposa un esforç tant per als professors com per als alumnes.

Incloure l'assignatura "Societat, Cultura i Religió" en el currículum educatiu no és una qüestió ideològica sinó social, que té la finalitat de donar als alumnes la formació humanística més completa possible, partint d'una consideració fonamental: cal entendre el fenomen religiós dins del context sociocultural en què s'emmarca, per tal que els coneixements d'història religiosa ajudin a comprendre bé els fets més determinants de la nostra història social i cultural.

Suposo que tothom que s'hagi llicenciat en una facultat d'humanitats ha pogut apreciar una realitat molt clara: la manca d'una base cultural sòlida i de coneixement religiós que permeti entendre cada manifestació social i cultural dins del seu context. Algú pot explicar com ens ho faríem per entendre tota la literatura europea de l'Edat Mitjana sense conèixer les obres dels autors escolàstics, la tradició patristica i les fonts escripturals i bíbliques? Podríem entendre la literatura europea dels segles XVI als XVIII sense conèixer els diferents corrents religiosos que hi conflueixen? A algú se li acut com explicar la literatura dels segles XIX i XX descuidant la formació religiosa dels seus autors?

És a dir, per dir-ho de manera planera: el Pare Nostre i l'Ave Maria es continuaran ensenyant a la catequesi parroquial; a les escoles i als IES s'explicarà, per exemple, la significació social i cultural del Cisma d'Occident.

Per altra banda, amb aquesta més gran importància donada a l'assignatura de Religió, augmenta també el valor donat als seus professors, que reben una nova motivació per transmetre uns coneixements que estan convençuts que són fonamentals per al creixement integral de la persona.

MN. LLUÍS MITJÀ

Cuina colombiana

A Colòmbia tenim una gran varietat d'aliments durant tot l'any, atès que el clima és càlid, però hi ha regions que per la seva alçada sobre el nivell del mar tenen un clima més temperat. Per això, d'una regió a l'altra pot variar una mica la forma de preparar els aliments, però no els productes.

Alguns aliments tenen gran similitud amb els d'aquí i d'altres són diferents. Per exemple, a les costes del meu país, la base principal de l'alimentació són els productes del mar. L'alimentació pot variar segons els gustos, regions, motius de celebració. Quelcom que pot ser tradicional un 31 de desembre és el gall dindi farcit o un pernil de porc al forn que s'acompanya d'alguna salsa dolça, amanida, pa o arròs.

Comencem per la preparació d'un arròs mixt, que, segons el gust, s'acompanya d'un tall de pa.

Arròs mixt

(per a 6 persones)

INGREDIENTS:

2 cullerades d'oli d'oliva
2 tasses d'arròs (1.000 grams)
3 tasses d'aigua
1 tassa de salsa de soja
8 cullerades de margarina
1/2 tassa de ceba picada ("cabezona")
1/2 tassa de pebrot verd picat
1 tassa de pit de pollastre en tires i sofregida
1 tassa de carn de vedella en trossets i sofregida
1 tassa de carn de porc en trossets i sofregida
1 tassa de pernil picat en quadrets
1/2 tassa de mongetes picades i sofregides
1/2 tassa de pastanaga ratllada i sofregida
1/2 tassa de pèsols cuits
1 cullerada d'all triturat
sal al gust

PREPARACIÓ:

En un recipient s'escalfa l'oli (amb la sal al gust), s'afegeix l'arròs i se sofregeix lleugerament, afegint l'aigua combinada amb la salsa de soja. Es fa bullir i reduir el foc a la meitat, i es continua cuinant fins que apareguin foradets a la superfície, moment en què s'ha de tancar i a foc baix cuinar fins que s'assequi. Es retira del foc i es reserva.

En una paella gran, es desfan 3 cullerades de margarina i se sofregeix la ceba durant 3 minuts (amb sal al gust), després s'afegeixen 2 cullerades més de margarina, l'all i el pebrot i, foc mitjà, es cuina durant 8 minuts, agregant la margarina restant, la carn de vedella i de porc, el pit de pollastre i el pernil. Es deixa fer 5 minuts més i s'afegeix a la paella l'arròs i la verdura, barrejant-ho bé, i se serveix calent acompanyat d'un tros de pa, si es vol.

Una altra de les nostres receptes seria un deliciós pernil de porc al forn, veiem com es prepara:

Pernil de porc al forn

(per a 10 persones)

INGREDIENTS:

1 pernil de porc de 8 quilos
2 cebes "cabezonas" blanques.
1 pebrot vermell picat
2 tasses de vi dolç
1 cullerada de canyella en pols
1/2 cullerada de claus d'olor en pols
1 i 1/2 cullerades d'all triturat
2 cullerades de salsa per a carns (anglesa)
1/2 cullerada de llord
1/2 cullerada de farigola
sal i pebre al gust

PREPARACIÓ:

Ratlleu la ceba i barregeu-la molt bé amb tots els ingredients abans esmentats. Amb aquesta barreja s'adoba el pernil i es deixa a la nevera durant 24 hores, canviant la seva posició de tant en tant perquè penetri bé els ingredients.

Preescalfeu el forn a 350° i introduïu el pernil amb tot l'adob, afegint-li una mica més de sal. Quan està daurat, tapeu-lo amb paper d'alumini i baixeu el forn a 300°, remullant-lo de tant en tant amb el seu mateix suc. Fornegeu durant 6 hores, si s'asseca una mica, afegiu més vi.

Al final, s'ha d'envernissar amb una mica de mel perquè quedi brillant.

Es pot acompanyar amb arròs blanc o amb unes patates al forn amb all i julivert o amb pa i una amanida de verdures.

I per acabar l'àpat com cal, no podíem deixar-nos unes petites postres, vegem com se'n preparen unes que serveixen per a qualsevol ocasió.

Postres de maduixes

(per a 5 persones)

INGREDIENTS:

1 tassa de puré de maduixes fresques
2 i 1/2 cullerades de gelatina sense gust
4 cullerades de suc de llimona
6 clares d'ou
2 tasses de sucre
1 tassa de crema de llet batuda

PREPARACIÓ:

Remulleu la gelatina en el suc de la llimona durant 5 minuts i després poseu-la al bany maria amb aigua tèbia, escalfant-la fins que es desfaci completament.

Escalfeu el puré de maduixes lleugerament i, poc a poc, afegiu la gelatina tenint cura de barrejar-ho molt bé.

Bateu dues clares d'ou fins que estiguin escumoses i, poc a poc, afegiu-hi el sucre batent-ho tot fins que es formin pics fermes, quan s'incorpora al puré de maduixes. Bateu la crema fins que formin pics fermes i afegiu-la a la preparació anterior. Poseu la barreja en copes i deixeu-la refredar un parell d'hores, fins que estigui ben freda. A l'hora de servir les postres, decoreu les copes amb maduixes.

FLORENNY CARDONA

Diploma atorgat l'any 1926 a Lluís Capallera, alumne del mestre Salvador Armedina al col·legi "El Fomento de la Enseñanza" de Vidreres, conegut popularment per l'escola de la presó.

Carnaval de Vidreres de l'any 1928.- A la fotografia d'en Fargnoli podem veure, d'esquerra a dreta, Rosenda Comalada, Joan Guitart, Conxita Vinyals, Lluís Jansana, Catalina Jubero i Agustí Marqués disfressats de balladors de "Charleston", al jardí de cal metge Rosend Massa (actual supermercat Batallé) (Foto: Col·lecció Lluís Jansana).

Resum meteorològic de la tardor del 2003

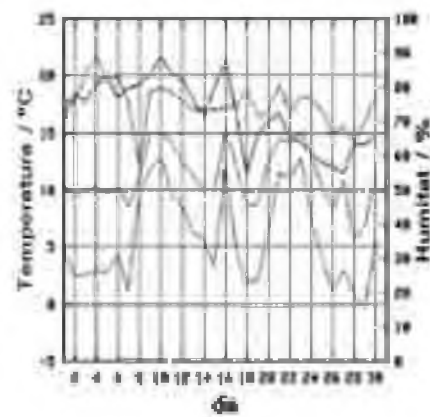
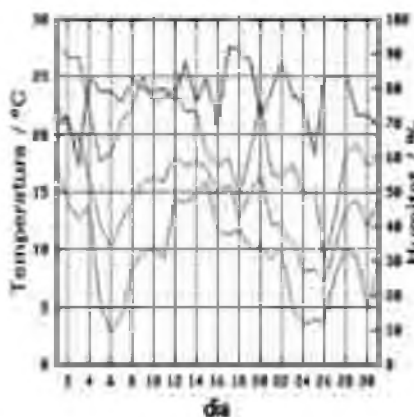
	OCTUBRE	NOVEMBRE	DESEMBRE
Temperatures màximes	28.1°C – DIA 1	21.7°C – DIA 4	18.7°C – DIA 13
	26.8°C – DIA 3	19.9°C – DIA 6	18.6°C – DIA 12
Temperatures mínimes	2.9°C – DIA 6	-0.3°C – DIA 29	-3.1°C – DIA 26
	3.4°C – DIA 24	0.9°C – DIA 28	-2.7°C – DIA 25
Mitjanes del mes: temperatura	14.3°C	11.2°C	7.3°C
Mitjanes del mes: humitat	78%	72%	63%
Mitjanes del mes: pressió ATM	1005.7 hPa	1009.5 hPa	1011.5Pa
Velocitat del vent	0.9 m/s	0.4 m/s	0.4 m/s
Dies de pluja / mes	12	4	10
Dies amb més pluja	53.6L – DIA 17	10L – DIA 23	29.4L – DIA 3
Pluja total – L/m ²	212	31	100
Velocitat dels dies amb més vent	15.8 m/s – DIA 31	11.2 m/s – DIA 6	13.9 m/s – DIA 22
Direcció del vent	SUD-OEST	EST	NORD

Gràfiques meteorològiques

La primera de les gràfiques de cada mes expressa la temperatura en vermell. Les tres línies són les temperatures màximes (vermella de dalt), mínimes (vermella de baix) i mitjana de les temperatures (vermella del mig). La línia blava marca la humitat en %.

Cal anar en compte a l'hora de llegir les gràfiques perquè les escales a vegades són diferents, encara que una estigui al costat de l'altra (per exemple, l'escala de temperatures del mes d'octubre va de 0°C a 30°C, mentre que la de novembre va de -5°C a 25°C i la de desembre de -5°C a 20°C). A més, cada gràfica té una escala a la dreta per a la humitat i a l'esquerra per a les temperatures.

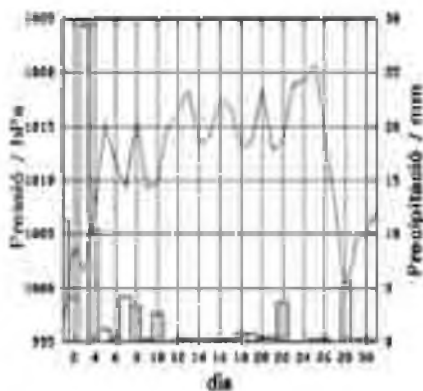
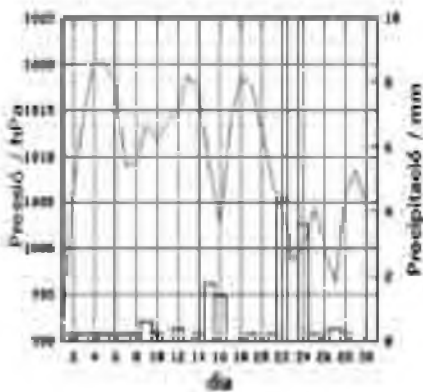
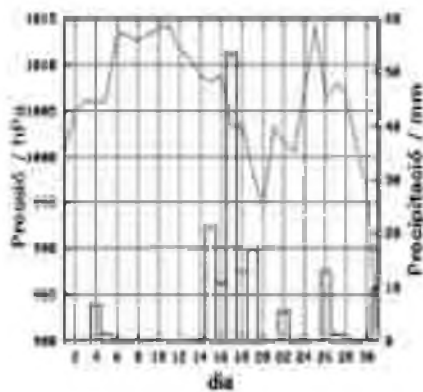
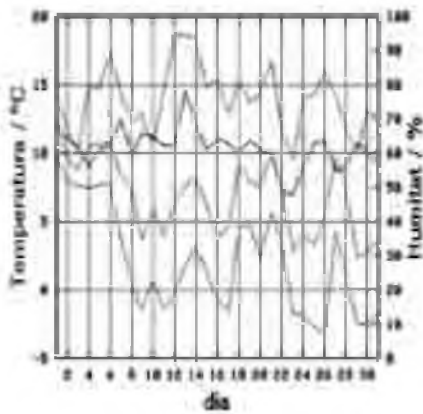
La segona de les gràfiques mensuals des-

criu l'evolució de la pressió atmosfèrica (línia vermella), i la quantitat de precipitació diària, en columnes blaves. Igualment cal parar atenció en la lectura de les gràfiques perquè no tenen la mateixa escala de valors (per exemple, les precipitacions

a l'octubre només es comptabilitzen fins a 60 l., al novembre fins a 10 l., i al desembre fins a 30 l.). L'escala de la dreta és per a la precipitació i la de l'esquerra per a la pressió.

XAVIER VINYES - JORDI PRESAS

Un gatet feliç a casa

El gat és un animal independent per naturalesa, però quan tot just és un cadell d'un mes depèn completament de nosaltres per satisfer les seves necessitats bàsiques: menjar, calor i protecció. Així, gràcies a les teves moixaines i atencions el gat creixerà content i es convertirà en un adult equilibrat.

Temps d'adaptació

Durant els seus primers dies, el gat se sentirà perdut i buscarà la calor de la seva mare. Se li ha d'oferir una ració extra d'afecte i proporcionar-li una llet de continuïtat similar a la materna. Les nostres carícies faran que se senti acompanyat i feliç.

Visita al veterinari

Només d'arribar a casa, hauràs de portar el gat al veterinari. Aquest li farà un examen complet del seu estat de salut i li posarà un programa de vacunes apropiat. Les vacunes se li posaran en les 9 i 12 setmanes de vida. Procura acariciar-lo i dir-li paraules carinyoses; això farà que se senti més tranquil mentre dura la visita.

Atencions especials

Amb els gats hem de tenir una especial cura, ja que tant la seva cavitat toràcica com l'abdominal són fràgils. A l'hora d'alçar-lo, s'ha d'agafar tot el seu cos sense deixar que pengi de les aixelles, perquè l'animal se sentirà molest i pot arribar a mossegar. Per últim, si el gat no es deixa agafar, ho farem per la pell del coll.

Sol a casa

Quan ha acabat el període d'adaptació, el teu gat pot començar a quedar-se sol a casa algunes estones, sempre que disposi d'aigua, menjar i una caixa on fer les seves necessitats.

Si la teva absència serà llarga, compta amb algú que el visiti una vegada al dia perquè no se senti tan sol.

L'hora de dormir

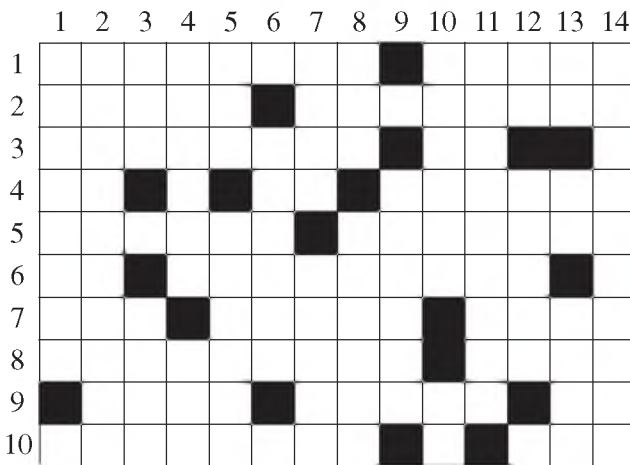
Només d'instal·lar-se a la seva nova casa, el gat necessita un lloc on dormir i sentir-se còmode i protegit. Una capsa de cartró amb una petita manta seria el més adequat. Els nens no han de dormir amb el gat abans que l'hagi visitat el veterinari, ja que aquest els hi podria encomanar alguna malaltia.

ISABEL BOADA

Fem poble tot entretenint-nos

HORIZONTALS: 1- Cognom vertader de Joan Capri, a l'inrevés. Llit lleuger per a una sola persona. 2- Dona que no sap el que podria o deuria saber. Es complauen veient les flames i el daltabaix que provoquen. 3- Que crema donant flama. Centre del consorci. Un quart de cinc. 4- Els hi cal ànim per fer l'animal. La història l'accentua. Nota musical. Arriba a agafar algú que fuig. 5- Contar allò esdevingut exposant-ne ordenadament les circumstàncies. Munt de pedres que senyala un partió entre terres, al revés. 6- Disc compacte. Proferir blasfèmies, blasfemar. Vocal que no va a la reunió. 7- Un bon tros de país posat a la biorxa. Plataforma elevada d'algunes esglésies, per predicar-hi al revés. Que té existència efectiva. 8- Antropònim de dona. El més lleuger de tots els metalls, a l'inrevés. 9- Bens posats d'esquena. Unitat anglesa de longitud. Dues de l'Iraq que posen fi a la guerra. 10- Període de divertiments públics i disfresses que Vidreres celebra molt. Cent romans. Riu de Catalunya que porta un misteri.

VERTICALS: 1- Època privilegiada del cicle vital d'una persona. Centre d'oci. 2- Agrupació Sardanista que ha celebrat els seus 25 anys d'història dins l'àmbit cultural de Vidreres. 3- Ensenyen la cua. Amb aquesta l'amo fa l'amor. Digerir. 4- Fer remor una multitud, un corrent d'aigua, el vent en el fullatge, de baix a dalt. Òrgan de l'olfacte, al revés. 5- Títol d'alta dignitat en alguns estats. Peix teleostí semblant a la sardina. 6- Surt al mig dels camps. Fa que passi gairebé tocant a terra. Un quart de vuit. 7- Fan pena. Persona que s'assembla molt a una altra, en relació amb aquesta. 8- Detall característic, rutinari, repetitiu, de la manera de procedir d'algú, al revés. Fa referència a un pati interior voltat de pòrtics. 9- Amb aquesta i una capa podeu muntar la carpa. Apuntar per escrit. 10- Manera habitual de fer. Després de Crist. 11- Faria posar tocant de cara a terra. 12- La teva. Sense cap defecte físic. Amb res fa tres. 13- Raona sense poder dir-ho. Nom de consonant. Vent. 14- Llevar els brotons d'una tomaquera.

Sopa de lletres

Quinze eines o estris agrícoles. Amb les lletres sobrants heu de poder llegir una frase feta sinònima de "ser un pixafreda", que vol dir un indecís.

GIRALT

SOLUCIONS AIS
ENTRETEMENIMENTS
 SOLUCIÓ SOPA DE LLETRES
 Falç, arada, aixada, pala, forca, cove, fanga, dallia, rascle, desstral, magall, podador, sedas, garbell, segadora.
 SOLUCIÓ A LA FRASE FETA:
 Deixar de sembrar per por dels ocells.

L'Avi Pitu per Quim Bou

Activitats del primer trimestre del 2004

Diumenge **25** de gener

▶ AUDICIÓ MUSICAL

A 2/4 de 5 de la tarda, inici de l'audició, al Centre Cívic.

Organitza: Escola de Música - Centre Cívic de Vidreres.

Dissabte **31** de gener

▶ 14È ANIVERSARI DE LA LLAR DE JUBILATS

A les 12 del migdia, missa solemne a l'Església de Vidreres.

Tot seguit, sortida cap a Platja d'Aro.

Organitza: Llar de Jubilats.

Diumenge **1** de febrer

▶ FESTA DE LA CANDELERA

A les 5 de la tarda, audició de sardanes i ball popular, a la Sala Municipal del Casino la Unió.

Organitza: Agrupació Sardanista Bella Dansa.

Diumenge **8** de febrer

▶ FESTA DE SANT ANTONI ABAD

A les 10 del matí, esmorzar per als cavallistes als horts d'en Pere Pau.

A les 11 del matí, concentració de cavalls al mateix lloc.

A 2/4 de 12 del matí, desfilada de cavalls pels principals carrers de la vila, acompanyada pels grallers.

A 1/4 d'1 de la tarda, benedicció de tot tipus d'animals a la plaça de l'Església.

Tot seguit, aperitiu popular i lliurament de premis a la millor doma

i engalanament de cavalls i genets, als horts d'en Pere Pau.

Organitza: Club de Genets de Vidreres.

▶ CURSA POPULAR DE BTT

A 2/4 de 10 del matí, inici de la cursa, al pavelló esportiu de Vidreres

Organitza: Club BTT les Rabasses.

Diumenge **15** de febrer

▶ "QUAN JO ERA PETITA"

Cia. Anna Roca

A 2/4 de 6 de la tarda, a la Sala Municipal Casino La Unió.

Organitza: Grup Rialles Vidreres

Diumenge **22** de febrer

▶ FESTA DE CARNAVAL

A 2/4 d'11 del matí, cercavila pels carrers del poble.

Organitza: Comissió del Ranxo.

Nota: Els dies 21, 22, 23 i 24 de febrer, Festes de Carnaval de Vidreres (veure programes a part).

Dilluns **23** de febrer

▶ FESTA DE CARNAVAL

A les 11 del matí, cercavila per les cases de pagès.

Organitza: Comissió del Ranxo.

Dimarts **24** de febrer

▶ FESTA DE CARNAVAL

A les 2 de la tarda, repartiment del ranxo, a la plaça Lluís Companys.

Organitza: Comissió del Ranxo.

Diumenge **29** de febrer

▶ AUDICIÓ MUSICAL

A 2/4 de 5 de la tarda, inici de l'audició, al Centre Cívic.

Organitza: Escola de Música - Centre Cívic de Vidreres.

Diumenge **7** de març

▶ FESTA DE FI D'HIVERN

A les 5 de la tarda, audició de sardanes i ball popular, a la Sala Municipal del Casino la Unió.

Organitza: Agrupació Sardanista Bella Dansa.

Diumenge **21** de març

▶ "EL SASTRE VALENT"

Cia. Dreams Teatre

A 2/4 de 6 de la tarda, a la Sala Municipal Casino La Unió.

Organitza: Grup Rialles Vidreres

Diumenge **28** de març

▶ AUDICIÓ MUSICAL

A 2/4 de 5 de la tarda, inici de l'audició, al Centre Cívic.

Organitza: Escola de Música - Centre Cívic de Vidreres.

AJUNTAMENT DE VIDRERES

Foto: Estudi Albert

Els Reis Mags d'Orient a Vidreres

Foto: Estudi Albert

Foto: Estudi Albert